

Τὸ Γαλαξειδί

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ :
ΑΝΔΡΕΑΣ Δ. ΠΕΡΑΙΚΗΣ
Γραφεία ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
Μπουμπουλίνας 9α
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. 475.555

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ-ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ-ΕΤΟΣ Ι΄.-ΦΥΛ. 142-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1960

ΝΑ ΠΡΥΤΑΝΕΥΣΗ ΠΝΕΥΜΑ ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΥ

Είναι επιβεβληθέν διὰ τὸ Γαλαξειδί ἡ ἐξελίξις αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως τῆς νέας πρὸς Ναυπακτον παραλιακῆς ὁδοῦ.

Βεβαίως εἶναι φυσικόν, εἶναι δίκαιον, οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ τόπου ὅπου χαράσσεται ὁ καινούργιος δρόμος νὰ ἐνδιαφέρωνται διὰ τὸ ἀτομικόν των συμφέρον.

Ἐξ ἴσου ὅμως ἐπιβεβλημένον εἶναι νὰ ἔχουν κατὰ νουν καὶ τὸ συμφέρον τὸ γενικὸ τῆς πατρίδος μας ἡ ὁποία πολὺ θὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τὴν κίνησιν ποὺ θὰ δημιουργήσῃ ἡ μεγάλη - αὐτὴ ὁδικὴ ἀρτηρία.

Καί-εἶναι καθήκον των εἰς τοὺς λογαριασμούς των καὶ τὰς διαπραγματεύσεις των νὰ προσέξουν ὥστε νὰ μὴν βλάψουν τὸν τόπον των δι' ὀλίγας δραχμᾶς.

Ἀλλὰ, ὡς εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν, οὐδόλως θὰ ζημιωθῶν ἐὰν ἀκολουθήσουν τὴν λύσιν τὴν ὁποίαν δίδουν ἐκεῖνοι ποὺ πράγματι ἐνδιαφέρονται διὰ τὸ Γαλαξειδί καὶ παρακοῦσιν τὰς προτροπὰς καὶ ὑποδείξεις τῶν ἁλῶν ποὺ κινούνται μόνον ἀπὸ π.ρ.ο.σ.ω.π.ι.κ.α. καὶ συνεπῶς μικρὰ συμφέροντα ἐναντὶ τοῦ μεγάλου το.π.ι.κ.ο.υ. συμφέροντος.

Πράγματι ἐὰν εἰς τὴν πρώτῃν περιπτώσιν, κατὰ πληροφ

ρίας μας, ἡ διαδικασία τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἔχει προχωρήσει ἀρκετὰ καὶ ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου θὰ ἀποζημιωθῶν, εἰς τὴν δευτέραν περιπτώσιν ἡ διαδικασία θὰ εἶναι μοιρὰ (θὰ πρέπει κυρίως νὰ ἐλεγχθῶν λεπτομερῶς οἱ τίτλοι κλπ.) ἡ δὲ διαφορά εἰς βραχμάς ἀνυποκτος.

Ὡστε καὶ τὸ ἀτομικὸν συμφέρον των ἰδιοκτῆτων ἐπιβάλλει τὴν ἀποδοχὴν ἀπὸ τοῦδε τῆς χαράξεως τοῦ δρόμου.

Θὰ εἶναι κρίμα νὰ δυσκολευώμεν (διότι νὰ ματαιωσώμεν εὐτυχῶς δὲν ἡμποροῦμε, ἀφοῦ τὸ Κράτος οὕτως ἡ ἄλλα θ' ἀνοίξῃ τὸν δρόμον) ἐμεῖς οἱ ἴδιοι τὰς ἐργασίας διὰ τὴν διανοίξιν τῆς νέας ὁδοῦ προβάλλοντες ἀξιώσεις πρόχειρες καὶ ὑπερβολικὰ προσωπικὰς ὅταν μάλιστα αἱ ἀξιώσεις αὐτὰς δυσκόλως πραγματοποιοῦνται.

Ἀντιθέτως, αἱ ἀποζημιώσεις αἱ λογικαὶ θὰ εἶναι ἄμεσοι καὶ εὐχερῶς θὰ ληφθῶν ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ἐλπίζομεν ὅτι θὰ πρυτανεύσῃ ἡ λογικὴ, ἡ καλὴ διάθεσις καὶ ἡ πατριωτικὴ (ἡ Γαλαξειδιωτικὴ) συνείδησις, διὰ τὴν σύντομον εὐεργετικὴν διὰ τὸν τόπον μας ἐκκασιν τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς.

Ο Κ. ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Διὰ Β.Δ. διορίσθη Νομάρχης ὁ συμπολίτης μας δικηγόρος κ. Ἰσιδωρος Σιδηρόπουλος ὅστις ὠρίκισθη καὶ ἀνέλαβε ἤδη τὰ καθήκοντά του, ὡς Νομάρχης Κερκύρας. Ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ κ.

Σιδηρόπουλος εἶναι ὁ πρώτος Γαλαξειδιώτης ποὺ φθάσιν εἰς τὴν ἀνωτάτην μετὰ τὴν νέαν ἐκκασιν τῆς ἀποκεντρώσεως, αὐτὴν βοθμίδα τῆς κρατικῆς ἱεραρχίας.

Ἡ ἐφημερίς ἐκφράζουσα αἰσθήματα τοῦ συνόλου τῶν Γαλαξειδιωτῶν, συγχαίρει θερμότατα τὸν ἐκλεκτὸν συμπολίτην καὶ εὐχεταὶ εὐδωσῶν τοῦ μεγάλου ἔργου του καὶ πρὸς τὸν μέλλοντα.

Ὁ κ. Σιδηρόπουλος εἰς τὴν ὠραιότητα τῆς Νήσου τοῦ Ἰονίου θὰ τιμήσῃ τὸ Γαλαξειδί μας.

ΔΠΟΨΕΙΣ

ΕΣΤΙΑΝ

Ἡ ἰδέα τοῦ προέδρου μας κ. Ι. Μητροπούλου υἱοθετηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. περὶ ἀποκλήσεως ἰδιοκτητῶν στέγης τοῦ Συνδέσμου μας εἶναι ἀξιοπρόσεκτος καὶ ἀπὸ τελεῖ ἐκφρασίαν ἐνὸς πολυετοῦς πόθου ὧλων τῶν Γαλαξειδιωτῶν.

Ἦδη ὁ κ. πρόεδρος ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς συμπολίτας μας πρὸς ἐξασφάλισιν πάσης δυνατῆς βοήθειας διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ.

Πιστεύομεν ὅτι ἡ ἐκκλησις αὐτὴ θὰ τύχῃ συμπαθοῦς ἀνταποκρίσεως διότι ἡ στέγη τοῦ Συνδέσμου εἶναι πλέον ἀνάγκη, ἡ δὲ ἀποκλήσις τῆς ἑ' ἀποτελέσῃ τὸ πλέον σταθερὸν καὶ ἀξιολόγον ἐργὸν τῆς παροικίας μας καὶ θὰ γίνῃ ἐστία ἐκκλήσεως δι' ἄλλα ἔργα.

ΕΥΕΛΠΙΣΤΟΥΜΕΝ

Ἡ ἐφημερίς χαιρετίζει τὴν ἀφίξιν ἐν Ἑλλάδι τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς «ΟΙΛΙΝΘΟΣ» κ. Π. Βαράτου καὶ εὐελπιστεῖ ὅτι κατὰ τὴν ἐδῶ παραμονὴν του θὰ τεθοῦν αἱ βάσεις διὰ μίαν

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΗΣ «ΟΙΛΙΝΘΟΣ», ΑΦΙΚΝΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ὡς μᾶς ἐπληροφόρησεν διὰ προσφάτου ἐπιστολῆς του ὁ Γενικός Γραμματεὺς τῆς «ΟΙΛΙΝΘΟΣ» κ. Γεώργιος Π. Βαράτος, ἀναχωρεῖ ἐξ Ἀμερικῆς διὰ τὴν Ἑλλάδα μετὰ τῆς οἰκογενείας του τὴν 25ην Μαρτίου μετὰ τὸ ὑπερωκεάνειον «ΟΛΥΜΠΙΑ». Ὁ κ. Βαράτος θὰ εὐρίσκηται εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν 5ην Ἀπριλίου ὅπου θὰ παραμείνῃ δι' ὀλίγον διάστημα, ἐπισκεπτόμενος καὶ τὴν ἰδιαίτεράν μας πατρίδα τὸ Γαλαξειδί.

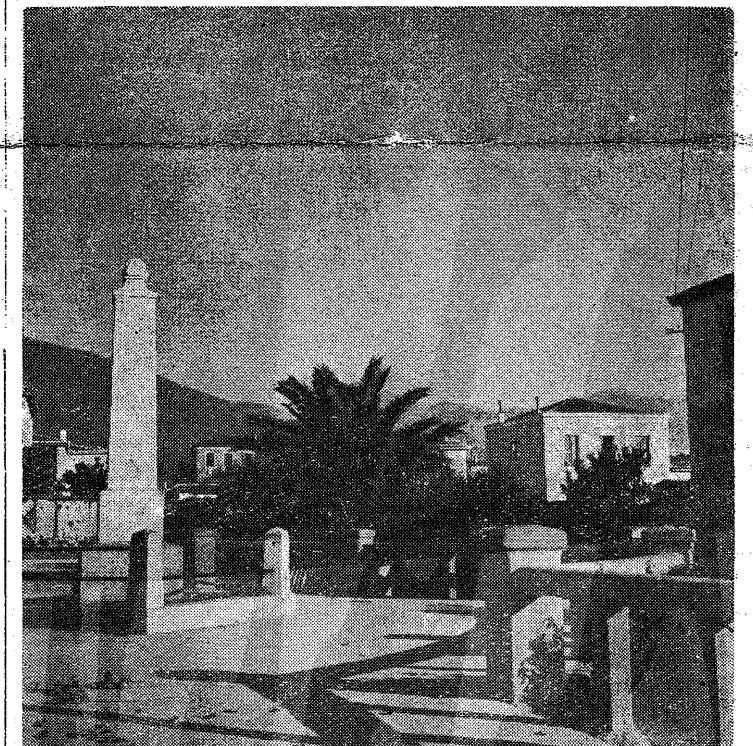
Τὸ Δ.Σ. εἰς τελευταίαν του συνεδρίσιν ἀπεφάσισεν ὅπως ὑποδεθῇ τὸν κ. Βαράτον κατὰ τὴν ἐδῶ ἀφίξιν του, ὡς ἐκπρόσωπον τῶν ἐν Ἀμερικῇ ἀποδήμων Γαλαξειδιωτῶν. Οὕτως, ἐπιτροπὴ τοῦ Δ.Σ. θὰ ὑποδεθῇ τὸν ἀφικνούμενον συμπολίτην ἐπὶ τοῦ ὑπερωκεανίου καὶ θὰ χαιρετίσῃ αὐτὸν ἐκ μέρους τοῦ Συνδέσμου Γαλαξειδιωτῶν.

Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ κ. Βαράτου διὰ Γαλαξειδίον τὸ Δ.Σ. εἰς ἑκτακτον συνεδρίσιν του, παρασταμένου καὶ τοῦ ἐπιτίμου Προέδρου τοῦ Συνδέσμου μας κ. Δ. Μα

στορίκου, θὰ ἀνταλλάξῃ ἀπόψεις ἐπὶ τῇ προωθήσεως τῆς συνεργασίας τῶν δύο ἀδελφῶν σωματείων μας ὡσαύτως δέ, ὁ Γ. Γραμματεὺς τῆς «ΟΙΛΙΝΘΟΣ» θὰ ἔχῃ συνεργασίαν μετὰ τοῦ προέδρου τοῦ Συνδέσμου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἐφημερίδος μας, καθ' ὅσον ὁ κ. Βαράτος ἔρχεται ἐξουσιοδοτημένος ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῆς «ΟΙΛΙΝΘΟΣ» ἵνα συζητήσῃ ὅλα τὰ κοινὰ Γαλαξειδιωτικὰ ζητήματα.

Ἐπίσης τὸ Δ.Σ. θὰ δεξιωθῇ εἰς κέντρον τῶν Ἀθηνῶν ἢ τοῦ Πειραιῶς τὸν ἐκπρόσωπον τοῦ ἀποδήμου Γαλαξειδιωτισμοῦ, πιθανόν δέ, ἐφ' ὅσον συμπίπτει ἡ ἀφίξις του μετὰ τὴν ἀποφασισθεῖσαν δι' ὁργάνωσιν ἐντὸς τῶν ἡμερῶν μιᾶς πρώτης Γαλαξειδιωτικῆς συνεστιάσεως νὰ συνδυασθῶν αἱ δύο ἐκδηλώσεις ὥστε ὁ κ. Βαράτος νὰ εὐρεθῇ ἐν μέσῳ εὐρύτερον κύκλον συμπολιτῶν του.

Ὡς πληροφοροῦμεθα καὶ ἡ Κοινοτική Ἀρχὴ ὡς καὶ αἱ τοπικαὶ ὁργανώσεις Γαλαξειδίου θὰ ὑποδεχθῶν δέοντως τὸν κ. Βαράτον κατὰ τὴν ἐκεῖ ἀφίξιν του.

Ἡ κεντρικὴ πλατεῖα Γαλαξειδίου. Τὰ «μανουσάκια» (Φωτ. Κ. Βλάχης)

στενὴν καὶ δημιουργικὴν συνεργασίαν τῶν δύο Γαλαξειδιωτικῶν σωματείων, τὰ ὁποῖα ἔχουν κοινὸς σκοπούς.

Ὁ κ. Βαράτος τυγχάνει ἀξιόλογον στέλεχος ἐπὶ σειράν ἐτῶν τῆς Γαλαξειδιωτικῆς ἐν Ἀμερικῇ παροικίας μας καὶ εἶναι κάτοχος ὧλων τῶν θεμάτων ποὺ ἀπασχολοῦν τοὺς ἀποδήμους συμπολίτας μας. Ἐξ ἄλλου ἔρχεται ἐξουσιοδοτημένος ἐν λευκῷ ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῆς «ΟΙ-

ΛΙΝΘΟΣ» διὰ νὰ συζητήσῃ κάθε τι ποὺ ἀφορᾷ εἰς τὴν σύνθεσιν τῶν σωματείων μας καὶ εἰς τὴν ἰδιαίτεράν μας πατρίδα.

Ὡς ἐκ τούτου, καρποφόρος ἀναμένομεν τὰς συνεργασίας μας μετὰ τοῦ κ. Βαράτου κατὰ τὴν ἐδῶ παραμονὴν του.

ΣΑΦΗ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Πρὸ μηνῶν εἴχαμε ζητήσει ἀπὸ τὴν κοινοτικὴν ἀρχὴν πληροφορίας σχετικῶς μετὰ τὸ κληροδόχημα Ν. ΜΑΜΑ, μετὰ σκοπὸν νὰ κατατοπισώμεν τοὺς ἀναγνώστας μας (τὸ σύνολον τῶν Γαλαξειδιωτῶν) κατὰ πόσον πραγματοποιεῖται ἡ θέλησις τοῦ εὐεργέτου τῆς πατρίδος μας.

Ἡ κοιν. ἀρχὴ μᾶς εἶχεν ἀπαντήσῃ ἀορίστως καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀπαντήσεως ἐπανηλώσαμε διὰ συγκεκριμένους ἐρωτημάτων, πλὴν ὅμως ἔκτοτε ἡ κοιν. ἀρχὴ ἐσιώπησε.

Ἐπειδὴ θέλομεν τὰς πληροφορίας μας ἀπὸ τὴν κοιν. ἀρχὴν μὴ ἐπιθυμοῦντες νὰ προσφύγωμεν εἰς ἄλλας ἐπισήμους πηγὰς, παρακαλοῦμεν διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν νὰ τυχόν ἀπαντήσῃς τὰ κάτωθι ἐρωτήματα :

- 1) Ποία ἡ κληροδοτήσια περιουσία;
- 2) Ποῖον τὸ ὄνομα τῆς σήμερον;
- 3) Ποῖον πασσοῦν τῶν ἐσόδων τῆς

ΤΟ ΤΑΠΗΤΟΥΡΓΕΙΟ ΣΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ

Ἄρθρον τοῦ κ. ΗΛΙΑ ΕΥ. ΜΙΧΟΠΟΥΛΟΥ
Συμβούλου Ὁργανώσεως Ἐπιχειρήσεων

Εἰς τὸ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 12 Ἰανουαρίου 1934 ὑπ' ἀριθ. 79 φύλλον τῆς ἐν Ἀμφίσσῃ ἐκδιδομένης πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς ἐφημερίδος «ΑΜΦΙΣΣΑ-Ι-ΚΗ», εἶχε δημοσιευθῇ ἄρθρον μου τίτλοφоруόμενον «Ὁ Ἑλληνικὸς Ταπητουργικὸς Ὁργανισμὸς εἰς τὸ Γαλαξειδί».

Εἰκοσιεῖς χρόνια περᾶσαν ἀπὸ τότε, ποὺ ἔπαυσε νὰ λειτουργῇ τὸ Ταπητουργεῖο, εἰς τὸ ὁποῖον, τὰ ἀθάρετα κορίτσια, θὰ μπορούσαν, νὰ ἀλαφραίνουν τὰ οικονομικὰ δόρη τῶν οἰκογενειῶν των.

Πρὸ ἐνὸς ἔτους, καὶ πάλιν ἐρρίφθη ἡ ἰδέα περὶ ἐπανασυγκροτήσεως ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταπητουργικοῦ Ὁργανισμοῦ, τῆς Ταπητουργικῆς Σχολῆς στὸ Γαλαξειδί καὶ μάλιστα, μετέθετο εἰς τὸ Γαλαξειδί ὁ γεωπόνος τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Χ. Παπαχαρλαμπίους ὅστις κατόπιν σχετικῆς μελέτης του, ἔχει κάμει τὰς δεούσας εἰσηγήσεις.

Ἡ Κοινότης Γαλαξειδίου, διὰ

τοῦ ὑπ' ἀριθ. 608) 1959 ἐγγράφου τῆς πρὸς τὸ ἐν Ἀμφίσσῃ Ὑποκατάστημα τῆς Α.Τ.Ε., ἔχει ἀναλάβει τὴν υποχρέωσιν, ὅπως παραχωρήσῃ δωρεάν κατ'ἀλλήλων διομηχανοστάσιον κ.λ.π., πρὸς ἀπρόσκοπτον ἐγκατάστασιν καὶ λειτουργίαν τῆς ὡς ἄνω Σχολῆς.

Ἡ εἰδησις αὕτη, ἔχει χαροποιήσει κάθε Γαλαξειδιώτην, ἀλλὰ σήμερᾳ ἡ προώθησις τοῦ θέματος τούτου, ἔπαυσε, διότι ὁ Ε.Ο.Τ., περιμένει τὴν ἀποφασίση ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπὴ, διὰ τὴν ἴδρυσιν ταπητουργικῶν Σχολῶν ἐν Ἑλλάδι, μία τῶν ὁποίων θὰ λειτουργήσῃ καὶ στὸ Γαλαξειδί.

Σκεφθῆτε μεθαύριο, νὰ διαβάζωμε καὶ νὰ ἀκούωμε, διὰ τὴν ἐκθεσιν ἀνατολικῶν ταπήτων εἰς Δεθνέως Ἐμπορικὰς Ἐκθέσεις καὶ νὰ ζεῦρωμε ὅτι τέτοια χαλιά, θὰ εἶναι καὶ οἱ χειροποίητοι τάπητες τοῦ Ταπητουργεῖου Γαλαξειδίου, ἐφ' αἵματι ὡς πρὸς τὰ σχέδια καὶ

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΑΠΟ ΜΗΝΑ ΣΕ ΜΗΝΑ

Ὁ στόχος

Στὸ φύλλον τοῦ Δεκεμβρίου εἶχα κάμει μιὰ πρόβλεψιν, σχετικὰ μετὰ τὴν Γεν. Συνέλευσιν τοῦ Ἰανουαρίου καὶ εἶνα κάπως προφητικῆς.

Μὲ διέφευξαν ὅμως τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς τῆς Συνελεύσεως, γιὰ καὶ ἱκανὸς ἀριθμὸς συμπολιτῶν προσῆλθε καὶ ἐκδηλωσάμενος ζωηρὸς ὑπήρξε καὶ Διοίκησις τοῦ σωματείου μας ἐβελέγη, χωρὶς δυσχέρειες καὶ κόπας.

Φαίνεται πῶς τὰ συνθήματα κ' οἱ ἐκκλητῆρες τῆς ἐφημερίδος, κατὰ κάποιον τρόπον, «ἐπισπασαν» κ' ὅτι ὁ φόδος μᾶς ἐπαισθητικῆς, ἀν' ὅχι τυπικῆς διαλύσεως,

ἐγίνε κίνητρο γιὰ νὰ σκεφθώμε ὅλοι πῶς κατὰ τέλος πάντων πρέπει νὰ κάνομε.

Ἐτοῖς βρισκόμαστε ἤδη σὲ μιὰ νέα κατάστασιν, ποὺ τὴν ἐπισφραγίζει ἡ θέλησις τοῦ Δ.Σ. ν' ἀνοίξῃ νέους ὁρίζοντες στὴν δρᾶσιν τοῦ Συνδέσμου.

Κί' ἐδῶ βρίσκειται τὸ κρίσιμον σημεῖο τῆς ὅλης υποθέσεώς μας.

Θὰ γίνῃ, δηλαδὴ, ἡ θέλησις αὕτη παράγον πραγματώσεως τῆς νέας αὐτῆς κινήσεως καὶ θὰ γίνωσιν τὰ σχέδια ἔργα; Ἡ σύνθεσις τοῦ νέου συμβουλίου ἐγγυάται, πολλὰ (νέα πρόσωπα, νέοι ἄνθρωποι, ἐνδιαφέρον κ' ὁρεβὶ γιὰ δουλειά) ἀλλὰ καὶ ἄλλων συμβουλίων ἡ σύνθεσις ἦταν ἐπαρκὴς κ' ἐλπιδοφόρος κ' ὅμως ἡ στασιμότης ἐπεκράτησε.

Τί θὰ γίνῃ μετὰ τὸ σημερινὸ συμβούλιον; Ἡ ἐφημερίς σὲ σχόλιον τοῦ προηγού

μένου φύλλου, ἐτόνισε κατὰ σωστό: ὅτι ἀπὸ τῆς νέας Διοικήσεως τὸ σύνολο τῶν Γαλαξειδιωτῶν περιμένει πολλὰ κ' ἔχει πολλὰς ἀπαιτήσεις. Κί' εἶναι σωστό, γιὰτὶ τὸ νῆα συμβούλιον στὸ σύνολό του σχεδὸν ἀνέλαβε μετὰ τὴν δικήν του θέλησιν καὶ διάθεσιν (ὅχι ὅπως πολλὰς φορὰς μετὰ τὸ «παράδειγμα») καὶ ἰσχυρῶς πρέπει κατὰ ἀξιόλογο νὰ πράξῃ.

Τώρα ποῦ (σὲ παῖδιν τομέα) ἔχει ἐντοπίσει τὸ «ἀξιόλογο» εἶναι δέδωκα δικὸς του λογαριασμὸς καὶ δὲν μᾶς πέφτει λόγος. Ἀς μᾶς ἐπιτραπῇ μόνον, μετὰ τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας αὐτῆς τῆς στήλης νὰ σημειώσωμε ὅτι πρὸς ὅριον τὰ μέγα κ' ἂν δώσῃ τὴν περισσότερην προσοχήν καὶ τὴν μεγαλύτερη προσπάθειαν, ὅταν θὰ πρέπει νὰ χῶν ἂν τὸ δελτηκὸς του τὸν μοναδικόν, τὸν βασικόν στόχον του, ποὺ εἶναι καὶ ὁ βασικὸς σκοπὸς τοῦ σωμα-

τείου μας: Τὴν Ἐνωσιν, ποὺ κλείνει μέσα τῆς τὴν αὐξήσιν τῶν πιστῶν τοῦ Γαλαξειδίου καὶ τῆς ἰδέας του καὶ ποὺ ἡ σημερινὴ (ὡς σκοποῦ) εὐστοχία ἀναπτύχθηκε στὴ Συνέλευσιν.

Ὑπάρχουν πολλὰ μέσα καὶ ἱκανοὶ τρόποι νὰ οὐδεύωμε πρὸς τὸν στόχον αὐτόν κί' εἶναι ἀτέρμονες σχεδὸν ὁ δρόμος ὡς τὸ τελικὸ φτάσιμό του.

Ἡ θητεία τοῦ συμβουλίου εἶναι μικρή. Θὰ χρειαστοῦν ἴσως πολλὰ συμβούλια νὰ δουλέψωμε πᾶνω σ' αὐτὸν τὸν σκοπὸν. Μὰ ἂς τεθοῦν ἀπὸ τῶρα βάσεις σταθερῆς καὶ δημιουργικῆς κί' ἂν αὐτὸ γίνῃ τότε τὸ σημερινὸ συμβούλιον θὰ μπορεῖ νὰ πῇ ὅτι ἡ θητεία του μικρὴ σὲ χρόνον ἐγίνε μεγάλῃ σὲ σημασίαν καὶ περιεχόμενο.

«Οἰλινοῦ»

«ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ»

ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΤΟΥΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ
Μπουμπουλίας 9α ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
(Τηλεφ. 475-555)

Μηνιαία Έκδοσις

Διεύθυνσις

ΑΝΔΡΕΑΣ Δ. ΠΕΡΙΔΙΚΗΣ
Σεβαστοπούλεως 37

Τόπος: Αθήναι

Υπεύθυνος Τυπογραφείου:
Γεώργιος Φερούδης
Σαμψούντος 36, (Νίκαια).Αντοποκριτά - Αντιπρόσωποι
— GEORGE VARRATOS
30 - 53 37th STREET
ASTORIA N. YORK
U.S.A.«ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΙΚΗ ΟΜΑΣ»
Γαλαξειδίων

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Εσωτερικού έτησίαν δρχ. 25
Εξωτερικού «δ» δολάρια 6
Είς Πειραιά: Φαρμακείον κ. ΔΗΜ.
ΜΑΣΤΟΡΙΚΟΥ (Μπουμπουλίας 9α)Καφενείον κ. ΠΑΝΑΓ. ΣΚΑΦΤΟΥ-
ΡΟΥ (Αγ. Σπυρίδωνος)Είς Αθήνας: Χρηματ. Γραφείον κ.
ΝΙΚ. Μ. ΑΓΓΟΥΡΑ (Σοφοκλέους 5)

Είς Γαλαξειδίον

κ. ΚΑΚΙΑ ΜΑΚΡΗ

Είς Ν. Υόρκην: κ. GEORGE
VARRATOS

περιέρχεται είς την κοινότητα Γαλαξειδίου και πώς τούτο διατίθεται (είς καθαρούς αριθμούς);

4) Υφίσταται ή επίτροπή όπως ό διαθέτης ΘΕΛΗΣΕ και λειτουργεί αυτή κανονικά;

5) Υπάρχει ανάγκη μονίμου διαχειρίσεως υπό δικηγόρου (δριζείται τούτο είς την διαθήκη); και εάν ναι, διατί δεν όρισθη Γαλαξειδιώτης δικηγόρος;

6) Γίνονται ένεργεια διά την μετατροπήν της θέλησεως του διαθέτου ως ή ίδια επίτροπή είχεν αποφασίσει;

Τά έρωτήματά μας είναι σαφή και τό ένδοξαφέρον των συμπολιτών μας διά σαφείς απαντήσεις ζυγών.

ΤΑ «ΜΑΝΟΥΣΑΚΙΑ»

Δημοσιεύομεν μίαν φωτογραφίαν της κεντρικής πλατείας της πόλεως μας.

Και θέλομε έπ' ευκαιρία ν' άπευθυνώμεν έκκλησιν προς τους εκπαιδευτικούς μας, αλλά και προς τόν μαθητόκοσμον του Γαλαξειδίου άμέσως, διά την φροντίδα του ενήνεμοιού της.

Η πλατεία αυτή είναι κεντρική και διττήν συγχρόνως όποιον έχει φθάνουν και άποδιβάδονται οι επισκέπται μας.

Με μία μικρή, συστηματική όμως φροντίδα και λίγη καλή αισθησι ή πλατεία «ΗΡΩΩΝ» θά γίνη ένα κόσμημα στην καρδιά της πόλεως μας.

ΤΟ ΞΕΧΑΣΑΜΕ;

Τί γίνεται με τό Τουριστικό Περίπτερο; Μετά τόν σάλον ως προς την τοποθεσίαν και τόν καθορισμόν της πλέον είς τό «Κεντρί» είχαμε την γνώμην ότι θά άρχιζαν αί εργασίαι αί όποιαί εάν είχαν ρυθμό έντονον, ίσως έντός του θέρου τό περίπτερο νά ήταν έτοιμον.

Στερούμενοι πάσης σχετικής πληροφορίας έρωτώμεν την κοιν. άρχην είς ποίον σημειον εύρίσκειται έστω και ή προεργασία.

Διότι και εάν ακόμη ή πίστωση δέη χάνεται, διατί θά πρέπει νά χάνεται χρόνος και νά περάση ένα ακόμη καλοκαίρι;

ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΟΥΝ

Αυταί αί έορταστικά έκδηλώσεις τάς όποίας πραγμαματίζει ό Πεζοπορικός διά τόν Ιούλιον είς τό Γαλαξειδί, πρέπει νά έξετασθούν με θερμόν ενδιαφέρον τόνον από τόν Σύνδεσμον, όσον και, κυρίως, από την Κοιν. Αρχήν του τόπου μας.

Θά πρέπει νά παρασχεθί πάσα δυνατή βοήθεια προς τους όργανώτας, ώστε ή έκδρομή αυτή νά γίνη άπαρχή έτησίαν έκροτων είς τό Γαλαξειδί, και πρέπει από τώρα ν' άρχίσουν αί συνεργασίαι μετά τών δικαιούντων τόν Πεζοπορικών Όμιλον.

Η ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΙΣ
ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Τό Δ.Σ. άπεφάσισε την έναρξιν των Γαλαξειδιωτικών συνεστιάσεων προς σύσφιξιν των δεσμών μεταξύ των μελών του Συνδέσμου και την άναζωογόνησιν των πατριωτικών μας αισθημάτων.

Ούτω, ΚΑΛΕΙ πάντας τους συμπολίτας νά μετάσχουν είς την πρώτην μας συνεστιάσιν ή όποία πραγματοποιείται την 6ην, Απριλίου ήμέραν Τετάρτην είς τό Τουρκολίμανο (κέντρον ΠΑΡΑΓΑΔΙΑ) — Ι. Βασιλάκης.

Ώρα έναρξεως γεύματος 9 μ.μ.

Δικαίωμα συμμετοχής κατ' άτομον δρχ. 40 (άξία πλήρους ΜΕΝΟΥ).

Δηλώσεις συμμετοχής μετά καταβολής δικαίωματος μέχρι και της 3ης Απριλίου.

Είς Αθήνας: Γραφείον κ. Ν. Μ. Αγγουρά (Σοφοκλέους) τηλ. 24196, κ. Ι. Δ. Μητρόπουλου (Πατησίων 149) τηλ. 814 396, κ. Μίτσαν Παλαιολόγου τηλ. 92056.

Είς Πειραιά: Γραφείον Συνδέσμου (Γεωργίου Β') τηλ. 40807, Φαρμακείον κ. Μαστορικού (Μπουμπουλίας 9α) τηλ. 475555, Καφενείον κ. Π. Σκαφτούρου (Αγ. Σπυρίδωνος) τηλ. 475027.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ - ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Νικολ. Άλ. Αρβανίτης	1959
Αικατ. Παναγοπούλου	1959
Βασίλ. Εύθ. Κατσούλη	1960
Δήμητρα Περιδάκη	1960
Μαργαρίτα Σαπατίκου	1960
Πέτρος Λαλειγιάννης	1959 - 1960
Θωμάς Δασκαλάκης	1960
Ρήγας Ρηγόπουλος	1960
Δήμος Σκαφτούρος	1960
Σπύρος Εύλογημένος	1960
Φρόσω Κωστέλλου	1960
Σάββας Γονιός	1960
Γεώργιος Πατσούλας	1960
Βασιλική Άγραφιότου	1960
Παναγιούλα Ζαφειροπούλου	1960
Δημήτριος Τσανσής	1959 - 1960
Έλένη Μαιούνη	1960
Εύθυμία Χανιά	1960
Ιωάννης Κ. Αγγουράς	1960
Αργύριος Α. Χαλδεάκης	1959
Βασιλική Α. Προκαλάμου	1960
Πετραντζάς Ιωάννης	1954 - 1955
- 1956 - 1957 - 1958	
Άθαν. Κωνσταντόπουλος	1960
Μιχαλόπουλος Ηλίας του Π.	1960
Επιστήμη Κ. Δόγκα	1960
Μάρκου Γεώργιος	1960
Χριστοδουλόπουλος Ιωάννης	1959
Προκόπης Δορμιταράκης	1960
Σκαντζής Κων/νος	1958 - 1959
Κουφάλης Άνδρέας	1959 - 1960
Βασιλική Πιλαδίου	1960
Βιολέττα Καράλη	1960

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Έλένη Τσαπλάρη	1960
Ιωάννης Σταράκης	1960
Πέτρος Λαλειγιάννης	1959 - 1960
Θωμάς Δασκαλάκης	1960
Δήμος Σκαφτούρος	1960
Ιωάννης Κ. Αγγουράς	1960
Αργύριος Λαζ. Χαλδεάκης	1960
Παρασκευάς Σαλαμούρης	1960

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

TOM SFITSOS
Whiteville
N. CAROLINA
U.S.A.TOM COUTROUKIS
Whiteville
N. CAROLINA
U.S.A.JAMES JAVELLAS
BLOOMFIELD — N.J.
U.S.A.NICK PALIVIDAS
New York City — N.Y.
U.S.A.J. MARDAKIS
MONDREAL
P.C.
CANADAS
U.S.A.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ:

ΣΤΟ ΔΙΑΒΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΜΕ τό πανηγύρι του άλευρου της καρμπονιάς και του μουτζουρώματος της Καθαρώς Δευτέρας έκλεισε ό κύκλος των Απλόκρεω. Για τό Γαλαξειδί τούτη ή περίοδος είναι ιδιαίτερα χαράσιμη και γιορταστική. Τα κούλουμα είναι τό άποκορύφωμα της όλης άποκρηάς. Η λέξις φαίνεται ότι προέρχεται από την λατινικήν CUMULUS που σημαίνει «σωρείτης» επειδή τά φαγητά σχηματίζουν σωρούς στο ύπαιθρο τραπέζι της Καθαρώς Δευτέρας. Τα Γαλαξειδιώτικα κούλουμα ή πιο ώραία κληρονομιά της παλιάς καλής έκείνης εποχής, είναι καί τό πολύ γιορταστικό, τό ξεφρενο, τό μανιασμένο σαν τό κύμα της θάλασσας. Ίσως τό παράλογο, αλλά και τό ήσυχο, τό φανταχτερό, τό μεθυστικό, τό χαρούμενο. Είναι οι χαρούμενες έκείνες έκδηλώσεις που τελειώνουν με μία μάχη που διενεται τό άπόγευμα της Καθαρώς Δευτέρας στην παραλία με όπλα τ' άλευρου, τό πέντρο και την καρμπονιά ή δολοφόρο τό τηγάνι για νά μουτζουρωθούν και ν' άσπριστούν όλοι.

Είταγε νά γινότανε, νάρθουν τά χρόνια πίσω τά χρόνια έκείνα τά χρόνια, πίσω νά ξαναζήσω.

Καμένο, μορφο, μικρό μου Γαλαξειδί, πούν νεράιδα του γιαλού ή πούν νύφη της θάλασσας ζήλεψε τά καλά σου και βάλθηκε νά σ' άφανίσαι;

ΜΕΤΑ τό ξεφάντωμα της Αποκρηάς γεμάτη θρησκευτικότητα και κατανύξι μήνη ή Σαρακοστή. Η περίοδος αυτή της περισυλλογής και αυτοσυγκεντρώσεως έχει καί τό ξεχωριστό άπ' όλες τις παρόμοιες περιόδους της Χριστιανισμένης. Τοποθετημένη σε μία εποχή του χρόνου, την άραιότερη ίσως, μεταξύ χειμώνος και άνοιξεως, με τις κατανοητικές προηγουμένες και τις ώραιότερες ακολουθίες του άκαθάρτου όμνου προσφέρει πραγματική ψυχική γαλήνη στο σύγχρονο άνθρωπο. Είναι άσχημα ότι ο σύγχρονος πολιτισμός μαζί με την πρόοδο έφερε και τό άγχος, την άνησυχία, την άδεσδοκία. Η τελειοποίησι των κατασκευαστικών όπλων και τό φάσμα ενός τρίτου παγκοσμίου πολέμου έκομαν τόν άνθρωπο ένα νευρώσατο. Η Σαρακοστή που μήηκε, μάς προσφέρει την ευκαιρία λίγης περισυλλογής και ψυχικής γαλήνης που τάχουμε τόσον ανάγκη.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ της έθνικής μας έπετειού φέρνει στη σκέψι μας τό Γαλαξειδί της εποχής έκείνης, για τό όποίο ο Άγγλος περιηγητής Σμάρτ Χούγκες έγραφε: «Ευχαριστείται ή ψυχή του περιηγητή για τό πανόραμα της μοναδικής ευτυχίας, τό όποιον παρουσιάζει ή πόλις έν μέσω της πανταχού γενικής καταστροφής». Πόσα δέν προσέφερε σ' έκείνον τόν άπελευθερωτικό άγώνα; Η προσφορά του ήταν διπλή και στη ξηρά και στη θάλασσα καί σε έμφυχο και σε άμυχο όλικό. Καθώς φαίνεται δέ από τό γράμμα που τούς στέλνει ο Όδ. Άνδρουτσος την 22 Μαρτίου 1821, όπου τούς προσκαλεί νά ξεσηκωθούν μη άκούοντας τά λόγια του Πανουργιά, είναι ή πρώτη πόλις της Ρούμελης από την όποία ξεκίνησε ή επανάστασις. Ο δέ Παπαρρηγόπουλος μάς πληροφορεί, ότι ή Άμφισσα ήταν διαστακτική και χρειάστηκε νά έλθη ένας Γαλαξειδιώτης τρέχοντας και νά άναγγείλνι στους προσετούς την έξυπνη σκηνοθεσία, ότι Ρωσικά πλοία είναι στο Γαλαξειδί, και έτσι ξεσηκώθηκαν και έκείνοι. Είναι πρώτοι αυτοί που πιάνονται στο χορό του θανάτου, που έστρεψε ο Όδ. Άνδρουτσος έξω από τό χάνι της Γραβιάς για νά άναχατίση τούς Τούρκους. Άλλά νά τί γράφει για όλα αυτά ο Κων. Σάββας: «Απέναντι το-

σούτων θυσιών και πραγματικών έκδουλεύσεων οδερμίων έκήτησαν ποτε άποζημιώσιον παρά του πτωχού Έλληνικού ταμείου, αλλά και θέσεις και συντάξεις είς τούς κηφίνας έγκαταλίποντες, κατέγειναν ένζήλωσ είς τό έργον των πατέρων των».

ΚΑΙ έφέτος είς τούς ναούς μας, τό μπόγευμα έκάστης Παρασκευής θά άκουσθί ψαλλομένη ή άκολούθια των χαιρετισμών της Θεομήτορος. Ο ώραιότερος αυτός άκάθιστος ύμνος είναι άφιερωμένος είς Έκείνην, την υπέρμαχον στρατηγόνν τό ήδύπνοον κρήνον, την Παναγίαν. Η άκροστιχία των γραμμάτων του άλφαβήτου, ή επανάληψις του χαίρε, οι αντίθετοι των χαρακτηρισμών και ή πόλη των λέξεων συνθέτουν ένα υπέρροχον άκουσμα. Ο συγγραφές του ποιητικώτατου αυτού ύμνου, όπου κατά τόν ιστορικόν ή ζωηροτέραν φαντασία και ή εύλαβεστέρα ώγάτη έπεσώρεσαν όλως τάς δυνατός διαδηλώσεις της άφοσιώσεως προς την Σώτειραν του Έθνους ήμειν και της θεσιλείας και της Έκκλησίας είναι άγνωστος. Πάντως οι είδικοί παραδέχονται, ότι είναι μάλλον ο Ρωμανός ο Μελωδός. Πράγματι ή πέννα ενός Μελωδού θά μπορούσε νά γράφει ένα τέτοιο μεγαλοούρημα, άφιερωμένο είς Έκείνην διά την όποιαν ο ποιητής γράφει:

μά ή καρδιά μου, Δέσποινα
αυτή σε καίξει Μά ν ν α.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ την παγκόσμιον κοινήν γνώμην άπρηχόλησε και πάλιν ο θυμός του τιτάνος Έγκελδου. Ο σεισμός του Άγαδίν έτόχισε και αυτός περίπου 8.000 ανθρώπων ύπάρξαν. Οι σεισμοί άποτελούν άνέκαθεν μία από τάς μάλιστα της άνθρωπότητας. Κατά τόν 19ον αιώνα συνέβησαν μόνον 39 σεισμοί είς την Κίνα, 22 είς την Ιαπωνίαν, 21 είς τάς Φιλιππίνας, 19 είς την Ελλάδα, 16 είς την Ιταλίαν, 11 είς την Χίλην καί 8 είς τό Περού. Οι μεγαλύτεροι είς ανθρώπινα θύματα ύπάρξαν της Ιαπωνίας του 1703 με 200.000 νεκρούς, των Ινδιών του 1737 με 300.000, της Κίνας του 1920 με 180.000 και της Μεσοήνης του 1908 με 100.000 νεκρούς. Κατά την αρχαιότητα όνομαστός είναι ο σεισμός ο όποιος τό 373 π. Χ. κατέστρεψε την πόλιν Έλίκη. Καθώς γράφει δέ ο Πολύβιος συνέβη διά τιμωρίαν των κατοίκων της υπό τό Ποσειδώνος διότι «ήν Ικέτιν αυτόν παρθένον τοίς πολεμίοις έξέδωκαν». Διά την έκτίδα ή όποία συνδέεται άμεσα με τό Γαλαξειδί, διότι ήτο κόρη ενός Οινάβου, ή άσχηλώς άλλοτε. Τό Γαλαξειδί εύρισκόμενον είς σεισμογενή περιοχήν έχει επανειλημμένως δοκιμάσει την καταστρεπτικήν των σεισμών. Δύο είναι οι σημαντικώτεροι, ο ένας της 26 Δεκεμβρίου 1861 και ο άλλος της 20 Ιουλίου 1871 εκ των όποιων ο πρώτος είναι ένας εκ των μεγαλυτέρων της Ελλάδος.

ΚΑΙ κλείω τις πρώτες τούτες σημειώσεις με δυό λόγια για την καινούργια αυτή στήλη. Θά είναι ή στήλη του έλευθερου Γαλαξειδιώτου στοχαστή. Οι στοχασμοί και οι σκέψεις μας θά περιλαμβάνουν τό κάθε τι από τά καθαρώς Γαλαξειδιώτικα μέχρι και τά γενικά θέματα. Και έπειδή ο γράφων δέν θέλει νά μονολογή αλλά νά «διαλέγεται», ζητεί την συνεργασία και τις παρατηρήσεις όλων έκείνων που θά τόν τιμούν διαβάζοντας τον. Έτσι κάθε σας παρατήρησι ή θέμα άστέιο ή σοφό δέν έχετε παρά νά τό σημειώστε και άμέσως για την στήλη «Στό διάβα της ζωής». Η άνωθυμία μου έξ άλλου ίσως ώφελέσει στην άπόκτησι άν μη τι άλλου τουλάχιστον άμεροληπτων κριτών.

«Δ ι α β α τ η ς»

Δυό Γαλαξειδιώτικα στην Άμερική. Ο Γιαννάκης και ή Εύθυμία, τέκνα του συμπολίτου μας κ. Άνδρέα Παλιούδα.

Η έφημερίς «Τό ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ» εύχεται είς όλους τούς άναγνώστας της, συμπολίτας και φίλους του τόπου μας ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ.

Η Άδελφότης των έν Άμερικη Γαλαξειδιωτών «ΟΙΑΝΘΗ» εύχεται είς τά μέλη της και όλους τούς άποδήμους ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΠΟΚΡΙΕΣ ΣΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ

ΤΗΣ "ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΟΣ,"

(Φωτογραφία από τα «κούλου-
μα» στο Γαλαξείδι του κ. Άναστ.
Μάλλιου).

Το τελευταίο Σάββατο της 'Αποκριάς' αφιχθή δια μίαν ημέραν Φυσιολατρικός Όμιλος 'Αθηνών' εκ 85 ατόμων.

Την Κυριακήν κατέφθασεν ό

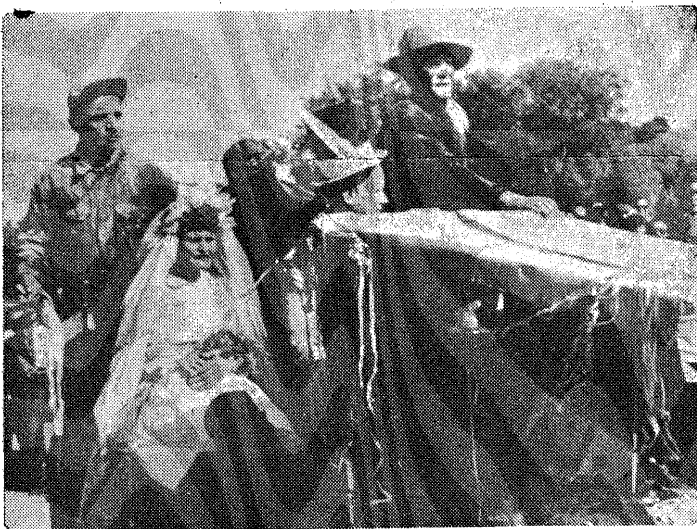
μα θαυμάσιον με υπέροχον όμορ-
φία. Την ίδια ώρα στον άερα έκαί
αίτο πυροτεχνήματα σε ώραία σχή-
ματα.

Ο «Ζήνων» επί πλέον έχαιρεσεν

«Ζήνων» Πειραιώς ό «Γεηγόριος Ε» με 'Αθηναίους εκ Δημητσά-
νης και ή «Χαραυγή». Έν συνόλω
130 άτομα. Σημειωτέον ότι και ό
«Πλάτων» έπεθύμη νά έπισκεφθή

εις την 'Επαγγελματικήν Σχολήν
δέματα με διάφορα ώραία δώρα
διά τα παιδιά.
Γενικώς ως πιστεύεται, ή συρ-
ροή κόσμου κατά τας έφρετινάς 'Α-

την πάλιν μας την ιδίαν ημέραν,
άλλα λόγω έλλείψεως καταλιμά-
των δέν κατέστη δυνατός ό έρχο-
μός των.

Ο έξαιρετικός κ. Σταύρος Δά

πόκρεω ήτο μεγαλύτερη από κάθε
άλλη χρονιά.

Την Καθαρά Δευτέρα έπε-
κράτησε πρωτοφανής κίνησις καθ'
όλην την ημέραν. Τά δενζινάκια
της γορμής, πηγαυοήρχοντο συνε-

νέλης, άρχηγός του Φ.Σ.Π. «Ζή-
νων», είχε την ώραία έμπνευσι νά
έξθη από τό Σάββατον έδώ και νά
προετοιμάσθ την φωταγωγήσιν της
Κυριακής, ή όποία υπήρξε πράγμα-
τι φαντασμαγορική. Η τεχνηέν-
τως φωτισμένη πλευρά της παρα-
λιάς της Πέρα — Πάντας με τόν
άντικατοπτρισμό της στά γαλήνια
νερά του λιμανιού, άπετέλει ένα θέ-

κώς εις 'Ιτέαν και άφ' έτέρου εί-
χαν έθρει 9 πούλμαν και περί τά
45 μικρά αυτοκίνητα. Ο Καρνάβα-
λος παρουσίασεν έξαιρετικήν έπι-
τυχία με πρωτότυπα και ώραία νού-
μερα. Μάλιστα είχε δημιουργηθή
τέτοιο κέφι που εις τό μοντζούρω-
μα και αλεύρωμα έλαβαν μέρος άκό-
μη και κοπέλλες. Γαλαξειδιώτι-
σες διά πρώτην φοράν έφέτος.

ΣΥΝΤΟΜΟ

ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ

ΠΕΜΠΤΗ

Γαλαξείδι, Μάρτιος

Την Πέμπτη τό βράδυ έδόθη ό
χορός του Γυμνασίου εις τό Παρθε-
ναγωγείο.

Η έπιτυχία του ήτο μεγάλη, ό-
φειλομένη εις τας μεγάλας προσ-
παθείας, και προετοιμασίας της έ-
πιτροπής γονέων. Έτσι ή μεγάλη
τάξις που έπεκράτησε και τό κέ-
φι του κόσμου συνετέλεσαν εις τό
νά γίνη μία ώραία βραδυά.

Πολλές συντροφίες από 'Αμ-
φισσον και 'Ιτέαν, ήλθαν εις τόν
χορόν. Η βραδυά άρχισε με 'Ελλη-
νικούς χορούς, τούς όποιους έχορε-
ψαν αϊ μαθήτριά και οϊ μαθηταί του
Γυμνασίου. Έπικολούθησαν Εδρω
παικί και 'Ελληνικοί χοροί άπ' όλον
τόν κόσμο. Με μεγάλην χαράν και
ένθουσιασμόν έχορεύθησαν οϊ καν-
τρίλιες.

Ίδιαίτερον κέφι έδωσε εις τόν
χορόν ή προσέλευσις έξ' 'Ιτέας μι-
άς μεγάλης παρέας ντυμένης
«μασκαρές» κατά πολύ πρωτότυπον
τρόπον. Οϊ σερπαντίνες, ό χαρτο-
πόλεμος, και τό κέφι τών παριστα-
μένων, δημιούργησαν με την εΐδη
μη όρχήστρα της 'Αμφίσσης μία
πολλή ζεστή και χαρούμενη ατμό-
σφαιρα. Ο χορός διήρκεσε μέχρι
τας πρωινάς ώρας.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Τό βράδυ της παρασκευής υπήρ-
ξεν άλησμόνητο σε κέφι. Τά καφ-
φεναία δια συμπεριλαμβανομένου
και του Παρθεναγωγείου ήσαν
γεμάτα από κόσμο και έχορευαν
συνεχώς 'Ελληνικούς χορούς.

Η εμφάνισις μιās παρέας έξ
25 «μασκαράδων» έδωσε μεγάλον έν-
θουσιασμόν εις όλους. Οϊ ένδυμα-
σίες πολύ πρωτότυπες και διασκε-
δαστικές, δημιούργησαν την περι-
έργειαν εις τόν κόσμο νά άνακα-
λύψη τά πρόσωπα, τά όποια έκρύ-
πτοντο κάτω από τις σφικτοδεμέ-
νες μάσκες.

Η παρέα αποτελούμένη μόνον
από νέους και νέες πέρασε με την
σειράν από όλα τά καφφεναία, ό-
που έχορευε λεβέντικα όλους τούς
'Ελληνικούς χορούς.

Η παρέα αυτή κατέληξε εις τό
καφφεναίο Χατζηγιάννη όπου έμει-
νε μέχρι τό πρωί, δημιουργήσασα
ένα πρωτοφανές γλέντι.

Με την σειράν έχορευαν εις τά
καφφεναία και άλλοι «μασκαράδες».
Τις πρωινές ώρες πολλές παρέες
φεύγοντας κατηυθύνοντο εις την
Πέρα Πάντα, όπου έτραγουδού-
σαν διάφορα τραγούδια.

ΚΥΡΙΑΚΗ

Από τις μεσημβρινές ώρες άρχι-
σαν νά έρχονται πολλά πούλμαν
και ιδιωτικά αυτοκίνητα. Η έπιτρο-
πή τουρισμού εύρίσκει εις κίνη-
σιν προς τακτοποίησιν τών ξένων
στά σπίτια. Τό βράδυ ό όμιλος Ζή-
νων δι' έξόδον του και με την
φροντίδα τών μελών του έστόλισε
όλο τό λιμάνι με φαναράκια τά ό-
ποια έδωσαν μία όμορφη λάμψη στο
ήμισο λιμάνι.

Έπίσης έχορσαν πολλά πυροτε-
χνήματα, τά όποια είχαν ως όρη-
τήριο τόν Κούκουνα. Έπικολούθησε
χορός εις όλα τά καφφεναία. Ίδι-
αίτερο κέφι προσέδωσε ή εμφάνι-
σις της κυρίας Μαργαρίτας Βασι-
λά με όμορφη ένδυμασία παλαιάς
κυρίας.

ΔΕΥΤΕΡΑ

Την Δευτέρα ήρχοντο συνεχώς
από τό πρωί αυτοκίνητα και ή δεν-
ζινάκατος πηγαυοήρχετο μέχρι τό
βράδυ με κόσμο.

Όλος ό κόσμος έφαγε στο ύπαι-
θρο.

Η Πέρα Πάντα ήτο γεμάτη
από συντροφίες. Στις 2 τό μεσημέ-
ρι παρήλασε ό Καρνάβαλος. Τό
μουντζούρωμα ήτο θεαματικό και
μάλιστα ιδιαίτερα φέτος που έλα-

Κατά την διάρκεια των 'Από-
κριας έδόθησαν δύο χοροί εις την
αίθουσαν του Παρθεναγωγείου.
Της 'Επαγγελματικής Σχολής και
του Γυμνασίου. Και οϊ δύο είχαν έ-

νης. Τά κορίτσια της 'Επαγγελμα-
τικής με ώραίους χορούς και σκέτες
κατενθουσίασαν τό κοινό. Άξίζουν
έπαινοι εις τούς πρωτεργάτας τών
'Επιτροπών τώσον της 'Επαγγελμα-

ξαιρετικήν έπιτυχίαν από πάσης
πλευράς και οϊ εισπράξεις υπήρξαν
ικανοποιητικά. Τούς χορούς έτίμη-
σε έκτός τών έντοπιών και άρκε-
τός έλεγκτός κόσμος έξ' 'Ιτέας,
'Αμφίσσης, Λιδωρικίου και Έφρετι-

νικης όσον και της 'Επιτροπής γο-
νέων και κηδεμόνων Γυμνασίου, οϊ
όπείοι με τας άόκλους προσπάθει-
ας των έπιτυγχάνουν την όμαλήν λει-
τουργίαν τών σκοπών των.

Σκηνές άπ' τό Γαλαξείδι

Του κ. ΙΑΚ. ΦΕΡΕΚΥΔΗ

Ηρότων και πέρασαν οϊ απόκριες
κι' η Καθαρή Δευτέρα, μέσα σένα
όργανιστικό Ούρανο και μία πεντα-
κάβαρη θάλασσα. Κάθε βράδυ στα
καφφεναία, γέμιζαν τ' αυτιά μας άπ'
τά τσάμικα, τά καλαματιονά και
τά διάφορα άλλα έθνικά τραγού-
δια. Ξεχάσαμε τά σαχλά μοντέρνα
τραγούδια του Ραδιοφώνου. Σκό-
τωσέ με, μαχαίροσέ με» κλπ. Όλο
τό σώμα μας, όλες οϊ ίνες μας, πάλ-
λονται άκόμα, στο σκοπό τών τσά-
μικων. Όλος ό Τσέλο με τό κλα-
ρίνο τον μās ξυπνά άπ' την άστική
νάρκη. Σαναγεννηθήκαμε!

Μά ήσθην ή Τρίτη, μετά την Κα-
θηρή κι' ό κόσμος έπρεπε νά φύ-
γη, νά ξαναγυρίσει στις δουλιές
του, στην ρουτίνα του! Σηκώθηκα
με και μεϊς ξεμερώσαμε, νά ξεπρο-
βιάσουμε τούς δικούς μας. Φί-
λους και συγγενεί! Στα Μονασά-
κια, τρία λεωφορεία, περιμένουν νά
παραλάβουν, τούς άσώτους υίους!
Στά μάτια τους, άκόμα λές και
έχουν την εικόνα της χθεσινής κι-
θόδου του Κούκουνα, με έπικερφα-
λώς τόν Πανάγο ως καρνάβαλο,
έξωμένο με όλον τών ειδών και με

γεθών τά Κυπροκούδουνα. Εύθυμοι
όλοι με γέλια και χαρές μπαίνουν
έντας - ένας νά πάση τη θέσι του
στα λεωφορεία.

Έν τούτοις, σένα άπ' τά αυτιά
νιητα μπήκε μία κοπέλλα, με τό
χρονιάτικο παιδί στην άγκαλιά και
με δάκρυα στα μάτια. Η μύτη της
είναι κατακόκκινη, άπ' τό κλάμμα.
Πήρε τη θέσι της, στο προτελευ-
ταίο κάθισμα. Κάθησε στο παρθέ-
νο δίπλα της ήταν ό άνδρας της
και στην άγκαλιά της πάντ από μω-
ρό. Τά δάκρυα έτρεχαν κορμύλο
άπ' τά μάτια της, που κύτταζαν
λαίμαργα έξω, όπου μία μεσόκοπη
δακρυομένη κι' αυτή κύτταζε στο
παράθυρο του λεωφορείου, λές και
ήθελε, νά χορτάσει, νά ρουφήξει
την εικόνα του προσώπου της κό-
ρης της. Μάννα και κέφι, με τά
μανδήλια στα χέρια ξαναμένες κι'
οϊ δυό, αλληλοκυντάζονταν βουβά,
κι' έλεγαν. Γύρω στη μεσόκοπη,
δυό — τρείς κοπέλλες, προφανώς
κόρες της κι' ένας λυγρό κορμιο-
γέροντας προσπαθούσε, με νευρι-
κά μικρά βήματα γύρω στην σκηνή
αυτή, νά κατασπίνε τη συγκίνησί
του. Τό μικρό πάντω στην άγκαλιά
της μονούλας του κύτταζε άδιάφο-
ρα γύρω του. Ο άνδρας της και
πατέρας του παιδιού, στρατιώτης
ως πέραν άκόμα, προσπαθούσε με
ακρίβεια τά δέντια νά δείξη ψυ-
χομεία. Μάννα άπ' έξω και κόρη
από μέσα, όπως δακρυομένες αλ-
ληλοκυντάζοντοσαν βουβά πάντα,
έλεγες πως ήταν ή άπελπισία προ-
σωπικήν στο νουέτο αυτό! Συγ-
κινήθηκα και πλησιάζοντας την με
σκόπη γυναίκα της είπα: — Δέ
χάλασεν ό κόσμος που σου φεύγει
ή κόρη; τί κλάς έτσι; πετάχτηκε ό

Ι. Δ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η συμπολίτις κ. Αστέρω Βιέν-
να έτεκεν άρρεν
Νά τούς ζήση

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Εβαπτίσθη έν Κείπ — Τάουν.
(Ν. Αφρικής) ο υιός του Δημη-
τρίου και Αλεξάνδρας Ζαχαριά,
λάβών το όνομα Ζαχαρίας.
Νά τούς ζήση

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ο κ. Κάλεσης Δ. Τσιτσημάκης
και η δ. Κούλα Τσαγγάρη έμνη-
στεύθησαν.

— Ο κ. Γ. Σταμποντζής και η
Δίς Βασιλική Φώτη έμνηστεύθησαν
σαν.

Θεομά συγχαρητήρια

Ο καθηγητής μαθηματικών
του Γυμνασίου μας κ. Χαρ. Ροδίτης
και η Δίς Χρυσούλα Όρφανουδάκη
(άδελφή του φιλόλογου του Γυμνα-
σίου κ. Όρφανουδάκη) έμνηστεύ-
θησαν.

Η έπιτροπή γονέων και κηδεμό-
νων Γαλαξειδίου συγχαίρει θερμώς
τούς μνηστευθέντας και εύχεται
πάσαν ευτυχίαν.

ΓΑΜΟΙ

Τήν 27ην Φεβρουαρίου εϊς τόν έν
Αθήναις ιερόν ναόν Άγ. Γεωργίου
(Κυψέλης) έτελέσθησαν έν στενο-
τάτω οικογενειακώ κύκλω οι γάμοι
της θυγατρός του προέδρου μας
Δίδος Κωστούλας Ι. Μητροπούλου
μετά του κ. Έμμανουήλ Παπου-
τσάκη άρχισυντάκτου της έφημερί-
δος ATHENS NEWS.

Τήν 29ην Μαρτίου εϊς τόν ιερόν
ναόν των Ταξιαρχών (Πεδίου Ά-
ρεως) έτελέσθησαν οι γάμοι του
έξ Αμερικής συμπολίτου μας κ.
Χάρη Αδωνύτη και της δίδος Κα-
τερίνας Γιαννίτη. Παράνυμφος πα-
ρέστη η δ)νίς Ηλία Γιαννίτη.

Θεομά συγχαρητήρια.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Απεβίωσε και έκηδεύθη έν Πει-
ραιεί η Δημήτρα Ι. Γεροσιδεση έ-
τών 80.

Απεβίωσαν έν Αθήναις η συμ-

αεικίνητος γέρος: Έμ, δέν είναι
γυιέ μ' ένα ταξίδάκι αυτό! Πάνε
στην Αμερική και ποιός ξέρει
πότε θα τούς ξαναδοίμε! Ξανάφυγε
από κοντά μου για να μην άκού-
σω τόν λυγμό του και να μην ιδώ
την θολάδα των ματιών του.

Τό λεωφορείο έν τούτοις αδιά-
φορα ετοιμάζεται, τό λεωφορείο
δογγά μία στιγμή και την άλλη
ξανά, φεύγει. Τα μάτια απελα-
σμένα μάννας και κόρης λές. και
τρώνε, καταπίνουνε, δλάνυχα ό-
πως είναι, της μιάς και της άλλης
την άγασμένη μορφή! Μιά αύτό
ματη απελασμένη χειρωναμία και
η εικόνα χάνεται. Τό λεωφορείο
σφίρει, φεύγει! Τήν τελευταία
στιγμή έπασσα, μόνο την εικόνα του
μορού, με τα μάτια μου. Απαθές,
άσυγκίνητο, αδιάφορο για όλα όσα
συνέβαιναν γύρω του. Κι όμως όλα
αυτά, δάκρυα και πίκρες νι' α-
γινόνταν. Για τό μέλλον του!

Ποιός ξαίρει, όταν μεγαλωμένο
ξαναγυρίση στην πατρίδα, θα μάς
έρθη κανείς ξένος Τζών ή Πήτερ ή
Κρίστ, άσυγκίνητος μέχρς άνα-
σθηθείς στα μούτζουράματα της
Καθολής Δευτέρας, ή στα τσάμικα
της Αποκριάς; Μά ή Ελλάδα πο-
τέ δέν πεθαίνει. Κι' έλπίζω πώς
στό μισέμωτο, μπορεί να λέγεται
Τζών ή Πήτερ, μά, θα χορεύη και
τότσάμικο, έστω και με τόν ρυθμό
του Μάμπο. Και θα κάνει τοίμπες
στην παρολία, την Καθαρή Δευτέ-
ρα, μαντισμένος κι' αλευρομένος.
Βλέπουμε άλλωστε τόσους και τό-
σους ξενιτεμένους που κάνουν τό
ίδια όταν ξαναγυρίσουν, έστω και
γέροι.

ΙΑΚ. ΦΕΡΕΚΥΔΗΣ

πολ. Ασημούλα Στεργιώτου

— Σήμερον 18ην Μαρτίου απέβιο
σέν έν Πειραιεί ο συμπολίτης μας
Ηλ. Τσαουσάκης πλοίαρχος Ε. Ν.

— Θανούσα χθές έκηδεύθη σήμε-
ρον 18.3.60 η συμπολίτις μας Χρυ-
σάνθη Σπ. Καράλη.

— Τήν 5.3.60 απέβίωσε η συμπο-
λίτις Δημήτρα Ι. Γεροσιδεση.

Τούς οικείους των συλλυ-
πούμεθα θερμώς.

ΑΦΙΞΕΙΣ

Αφίχθησαν προς άνάπαυσιν οι
ναυτικοί συμπολίται μας:

Αντώνιος Χατζηγιάννης
Έλευθέριος Πασαπολάου
Παναγιώτης Αρκαούδης
Χαράλαμπος Μαρκεζίνης
Παναγιώτης Μαρκεζίνης
Γεώργιος Αναστ. Μαρκής

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Ανεχώρησαν ναυτολογηθέντες
οι συμπολίται μας:

Δημήτρ. Μιχόπουλος, Νικ. Κου-
λούρης, Ηλίας Στρογγυλός, Πα-
ρασκευάς Σαλαμούνης.

Επίσης ανεχώρησαν οικογενεια-
κώς ο Ανδρούλης Παλυβίδας δι'
Αμερικήν. Διά Καναδά δέ η Δίς
Ανδρονίκη Σ. Μπήτου.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ

Έλαβαν κυβερνητικών δπλώμα-
τος οι κάτωθι συμπολίται μας:

Νικόλαος Τραγανής
Ιωάννης Σαμαντούρος
Παναγιώτης Ματσαντάς.

ΣΥΜΠΟΛΙΤΙΣ ΜΑΣ ΑΔΕΛΦΗ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ.

Η κόρη του συμπολίτου Στρατη-
γού Κων. Βλάχου Δέσποινα, έλαβε
διά τών χειρών της Α.Μ. της Βα-
σιλίσσης Φρειδερίκης, τό δπλώμα
της έθελοντίδος άδελφής του Έλλ.
Έρυνθού Σταυρού.

ΔΩΡΕΑΙ

Ο κ. Ιωάν. Σταράνης δρχ.
100 υπέρ των σκοπών του Συνδέ-
σμου εϊς μνήμην Νικ. Σταράκη.

ΔΩΡΕΑΙ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΝ

1) Η Δεσποινίς Εύα Βλάμη
και η κυρία Καίτη Ρηγοπούλου
άπέστειλαν δρχ. (200) εϊς μνήμην
του Ηλία Κωκ-
κινουγιώργη.

2) Ο Κύριος και η Κυρία Τά-
κη Αγγουρά δρχ. (200) εϊς μνήμην
του Ηλία Κωκ-
κινουγιώργη.

3) Ο Κύριος και Κυρία Χαρα-
λάμπος Δαδούρα προσέφεραν
δρχ. (200) διακοσίας εϊς μνήμην
εξάδελφης Ιωάννας Δέδε.

4) Ο Κύριος και η Κυρία Ιω-
άννου Αθανασίου Τρίγκαλα προ-
σέφεραν δρχ. (200) εϊς μνήμην
εξάδελφης Ιωάννας Δέδε.

Τό Δ. Συμβούλιον του Φιλανθρω-
πικού εύχαριστεί θερμώς.

Κατίνα Παπαγεωργίου δρχ.μ.
500 εϊς μνήμην συζύγου της Νικο-
λάου, Μαίρη Γ. Καμβύση δρχ. 200
εϊς μνήμην συζύγου της Γεωργίου

Αστέρω Θ. Ποσίνη δρχ. 200 εϊς
μνήμην της θείας της Αγγλαίας Οι-
κονόμου.
Τό Συμβούλιον του Φιλανθρωπικού
Εύχαριστεί θερμώς.

ΝΑΥΤΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Με τό πλοίο «Έλληνικός» Α-
στήρ έναυτολογήθη και ανεχώρη-
σεν ο συμπολίτης μας Παρασκευάς
Σαλαμούνης.

Επιστολή

του Στρατηγού κ. Κ. ΒΛΑΧΟΥ

προς τό Δ. Σ. του Θ.Σ.Π.

ό «ΖΗΝΩΝ»

Έν Πειραιεί τή 3.3.60.

Αξιότιμοι Κύριοι,

Έχω την τιμήν να σας παρακα-
λέσω όπως μοι επιτρέψετε να σας
συγχαρώ δια τής ώραιας σας και
παντοίας έκδηλώσεις εϊς Γαλαξει-
διον κατά την Κυριακήν και Δευτέ-
ραν τών Αποκριών.

Δέν είναι μόνον ή προσωπική
μου γνώμη, ή και πολλών συνεκ-
δραμόντων συμπολιτών μου έκ Πει-
ραιώς και Αθηνών, άλλα και του
συνόλου των μονίμως διαμενόντων
έκει συμπολιτών μου, ότι άπολαμ-
βάνει ο έκλεκτός σας Σύνδεσμος
«Ζήνων» της Γαλαξειδιωτικής αγά-
πης και των εύχαριστιών.

Πεποισθώ ότι ή προς τό Γαλα-
ξειδι αγάπη σας, συμπαραστάσις
και τουριστική συνδρομή, θα είναι
διαρκής και έντονος εϊς έκδηλώ-
σεις και έμπνεύσεις, παρακαλώ
όπως δεχθήτε την έκφρασιν της
βαθείας μου αγάπης και έκτιμή-
σεως.

Μεθ' ών διατελώ
ΚΩΝ. ΒΛΑΧΟΣ

*Αντιστράτηγος Ε. Α.

Σημ. Έφ.

Εϊς τά συγχαρητήρια και τās εύ-
χαριστίας του κ. Βλάχου προσθέτει
και η έφημερίς έκ μέρους, όλων πρά-
γματι (ως άναφέρει και ο στρατη-
γός), των Γαλαξειδιωτών προς την
διοίκησιν του έκλεκτου έκδρομικού,
Συνδέσμου, τās πλέον θερμάς εύχαρι-
στίας δια την αγάπην των μελών του
προς τό Γαλαξειδι μας.

ΛΑΜΒΑΝΕΙΣ την μοναδική

Γαλαξειδιωτική έφημερίδα; Εί-
ναι ή αγνή και δημιουργική φω-
νή της ιδιαιτέρας σου Πατρί-
δος και όλων των συμπολιτών
σου που μαζί τους μεγάλωσες
κι' έζησες τά καλλίτερα χρό-
νια της ζωής σου. Έάν δέν την
λαμβάνεις φρόντισε να έγγρα-
φής καταβάλλοντας την πιό μι-
κρή συνδρομή που υπάρχει:
(25) δραχμάς τόν χρόνο. Αυτή
ή συνδρομή είναι ή μόνη οίκονο-
μική πηγή της έφημερίδος μας,
διότι τό όργανό μας αυτό είναι
αδέσμευτο και ένισχύεται οίκο-
νομικώς μόνον από έμάς τούς
Ιδίους.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓ. ΕΘΥΜΙΟΥ

Άκούσια παραπτώματα

Εϊς τό προηγούμενο φύλλο (Ι-
ανουαρίου) παρελείφη έκ λάθους
κατά την σελιδοποίησιν δλόκλη-
ρο κείμενο με την περιγραφήν
του έορτασμού της έπετείου του
Συνδέσμου κατά την έορτήν του
Άγ. Εϋθυμίου (20 Ιανουαρίου
1960).

Βεβαίως, τό θέμα δέν είναι τώ-
ρα επίκαιρον, αναφέρονμεν όμως ό-

Η πρώτη συνεστίασις του
Συνδέσμου μας πραγματοποιεί-
ται την 29ην Απριλίου ήμέ-
ραν Τετάρτην στο Τουρκολίμα-
νο (κέντρον «Τά Παραγάδια»
— Ι. Βασαλάκη) ώρα 9 μ.μ.
Εκεί θάσυναντηθούν οι Γα-
λαξειδιώται εϊς ένα κοινό γεύ-
μα.

Εκεί θα δοίμε παλιούς, αγα-
πητούς φίλους, θα κουβεντιά-
σουμε μαζί τους για τό Γαλα-
ξειδι, για τής άναμνήσεις μας,
θα θυμηθούμε μέρες και χρόνια
που κύλησαν στ' αγαπημένα
χώματα της Πατρίδος μας, θα
τονώσουμε τούς Γαλαξειδιωτι-
κούς δεσμούς, θα ζήσουμε για
λίγες ώρες Γαλαξειδι.

(Συνέχεια έκ τής 1ης σελίδος)

τούς χτυπητούς χρωματισμούς του
Τουρκεστάν (Τάπητες Βουχάρας)
της Περσίας, των Ινδιών και της
Κίνας.

Μήπως και τά έκ παραδόσεως
έλληνικά πρότυπα ταπήτων, που
θαυμάζονται άπ' όλον τόν κόσμον,
δέν είναι δυνατόν, να κατασκευά-
ζονται και εϊς μελλοντικό Ταπη-
τουργείο Γαλαξειδίου, άλλα πότε
θα έλθη αυτή ή εύλογημένη ώρα;

Προέχει λοιπόν δια την ίδρυσιν
του Ταπητουργείου, να συντονί-
σθούν αι ένέργειαι της Κοινότη-
τος και των κ.κ. βουλευτών του
Νομού μας οι όποιοι πρέπει να
έχουν ως δίδαγμα τά έξης:

α). Τά αίτια του σταματήμα-
τος του προγενεστέρου Ταπητουρ-
γειού τά παθήματα δε αυτά; να
γίνουν μαθήματα.

β). Τους λόγους, δι' ους ή Βα-
σιλική Σχολή Χειροτεχνιμάτων
(με διευθύντριαν την άκούραστη
κ. Κατίνα), δέν διήρκεσε επί πο-
λύ.

γ). Οι Όργανωται του Ταπη-
τουργείου, να μη προβώσιν εϊς ά-
στόχους ένέργειαις, όπως συνέβη
με την Σηροτροφίαν Γαλαξειδίου
κατά τό έτος 1947 περί της όποι-
ας είχα πραγματευθή εϊς άρθρον
μου έπιγραφόμενον «Υπό ποίας
προϋποθέσεις, θα είναι διώσιμος
ή σηροτροφία έν Γαλαξειδίω», δη-
μοσιευθέν εϊς τό από 21 Ιουνίου
1947 φύλλον της αγαπητής μας
έφημερίδος «Τό Γαλαξειδι», ένθα
ανάφερα εϊς τό ίδιον άρθρον μου,
τότε τούς λόγους, δι' ους δέν ηύ-
δοκίμησε και τό έν Γαλαξειδίω μι-
κρόν Ύφαντουργείο μου (καταφα-
νής ο πόθος μου, να δώσω δου-
λειά στο Γαλαξειδι και στα γύρω
χωριά), τό όποιον πρό πολλών έ-
τών, είχα εγκαταστήσει εϊς τό
πρώην έμπορικόν κατάστημα Πα-
παναστάση, ή όποια έπιχείρησις,
άτυχώς έσταμάτησεν έλλείψει έρ-
γατιών, αι όποια παρασυσρθεί-
σαι έκ της αντιδράσεως και της
έν γένει άδιαφορίας, ώρισμένων
έκ των τότε τοπικών παραγόντων,
σιγά σιγά απέσχον, χωρίς όμως
να προσέρχωνται νέαι εργάτριαι
προς άνάληψιν εργασίας έν τώ
Ύφαντουργείω μου.

Εϊς τās συντονισμένας ένεργεί-
ας δια την ίδρυσιν της Ταπητουρ-
γικής Σχολής στο Γαλαξειδι, πρέ-
πει άπαραιτήτως, να συμμετάσχη
και ο έν Πειραιεί Σύνδεσμος Γαλα-
ξειδιωτών, όστις άλλωστε, εϊς την

προμετωπίδα του καταστατικού
του, έχει ζωγραφισμένη, μία μεγά-
λη άρετή της φυλής μας, ήτοι την
υπόστήριξιν και επιδίωξιν των γε-
νικών συμφερόντων «της γραφικής
έκείνης γωνίας» του Κορινθιακού,
που λέγεται Γαλαξειδις.

Επιβάλλεται λοιπόν, να μη χά-
σουμε την εύκαιρία, αφήνοντας ά-
πραγματοποίητη την ιδέα της έγ-
καταστάσεως της Ταπητουργικής
Σχολής, τώρα που τό Κράτος,
δείχνει τό ένδιαφέρον του προς ά-
νάπτυξιν της Έλληνικής Χειροτε-
χνίας και να μη γινόμαστε — ό-
πως μία φορά — μοιραίοι, ως συ-
νέβαινε, πριν τό φύτευμα των πεύ-
κων, πριν να συντελεσθή, ή ύ-
δρευσις, προτού δέν έπεκταθή ή
δενδροκαλλιέργεια κ.λ.π.

Επί πολλά έτη, ή Γαλαξειδιω-
τική όργανωτική πνοή, δέν ήκούετο
όπου επί τέλους, μία μέρα σάν
σπινθήρας υπό τέφραν, ή πνοή έ-
κείνη — που την διατηρούσε σάν
άκοίμητη κανδήλα, ο συμπαθέστα-
τος ιατρός Εϋθύμιος Βλάμης —,
έκίνητοποίησε την πεφωτισμένη
διάνοια του λαμύτρού έκείνου άν-
δρός, Γεωργίου Καμμένου, ώστε
να έχουμε, πρώτ' άπ' όλα, αυτό
τό παρόραμα του πρασίνου και
εύωκτου έξής δια τά άλλα έργα
προόδου, άναυτομονούντες και εύ-
χόμενοι, όπως με την δόθειαν
του Θεού, ίδούμε τό ταχύτερον,
λειτουργούσαν την Ταπητουργικήν
Σχολήν.

Τό Ταπητουργείο Γαλαξειδίου,
θα σημάνη την άπαρχήν νέας προ-
όδου, εκεί δε θα εύρουν εργασία
και πολλά κορίτσια και από τά
γύρω χωριά, ώστε να ειδικευθούν
στην ταπητουργία — χρυσό μπε-
λετζίκι —, όποτε οι άνεργες κο-
πέλλες, να μη γυρίζουν προς άνεύ-
ρεσιν εργασίας σε εργοστάσια
των Αθηνών και του Πειραιώς, ό-
πως είδα και πληροφορήθηκα, ό-
ταν μία μέρα, θρέθηκα στο Πρα-
κτορείο φορητών αυτοκινήτων Λι-
δωρικού — Αθηνών εϊς τό όποιο-
ν πρακτορείον, είχαν κουβαληθή
τέτοια δυστυχισμέ να πλάσματα,
τρέμοντας από τό κρύο, σάν κατα-
τρεγμένα τσακάλια.

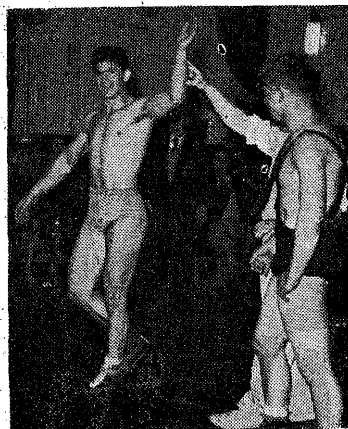
Εμπρός λοιπόν, ως μη χάνουμε
την εύκαιρία, ως δοθήσουμε όλοι
μας, για την ίδρυσιν του Ταπη-
τουργείου στο Γαλαξειδι μας.

Έν Αθήναις τή 25.2. 1960

ΗΛΙΑΣ ΕΥΘ. ΜΙΧΟΠΟΥΛΟΣ
Σύμβουλος Όργανώσεως Έπιχει-
ρήσεων.

Αθήναις Απελλού άριθ. 1

Τηλ. 533 - 298

Ο έγκατεστημένος εϊς τό Σίδνεϋ της
Αυστραλίας συμπολίτης κ. Δημήτριος
Μαρδάκης (Κολιόγιαννης) καθ' ήν
στιγμήν αναδεικνύεται νικητής εϊς ά-
γώνα πάλης.

Ο έν λόγω νεαρός συμπολίτης, η-
λικίας μόνον 22 έτών, έχει δημιουργή-
σῃ έκ του μηδενός εϊς την ζέσην
και χάρις εϊς την εργατικότητα του
διευθύνη αξιόλογον άτομική του έπι-
χείρησι. Εκτός δε τούτου έχει εξαί-
ρετικήν έπίδοσιν στα αγωνίσματα, κα-
τέχει μάλιστα και τό βραβείον της
άρσεως βαρέων βαρών. Διά τούτο ο
τύπος του Σίδνεϋ εϊς περιοδικόν του
τοφ έφερόναι έγκωμιστικά σχόλια
και ακόμη λέγει ότι εάν ο ίδιος θέ-
λη, μπορεί να λάθῃ μέρος εϊς τούς
Ολυμπιακούς άγώνες της Ρώμης έ-
φέτος.

ΤΑ ΚΛΕΙΣΤΑ ΣΠΙΤΙΑ

Υπό του Ι. Μ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

*Αναδημοσιεύουμε από το Φυσιολογικό Περιοδικό «ΚΡΥΣΤΑΛΛΗΝ» από σπασμα άρθρου του εκλεκτού λογοτέχνη και κριτικού Ι. Μ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ, θερμού φίλου του Γαλαξειδίου μας.

Μέρα του χειμώνα, με ήλιο πολύ, με απάνεμη γαλάζια θάλασσα, βρέθηκα στο Γαλαξειδί. Επήγαινα για πρώτη φορά. Και περίμενα ν' αντικρύσω μια φθιμένα μεγάλη, ισόμετρη προς την παλιά ναυτική της φήμη, ισόμετρη προς τη θάλασσα σινής της παλαιοσύνης. Γιατί το Γαλαξειδί, στα χρόνια της Τουρκίας κ' ίσαμε τα τέλη περσιού του δέκατου έβδομου αιώνα, όταν ακόμα ο ατμός δεν είχε αχρηστεύσει το πανί, όταν η μηχανή δεν είχε ακόμα υποδουλώσει τον άνεμο, ήταν ένας τόπος που εύτυχους. Στους ταρσανάδες του έχτιζαν τα μεγάλα σκαριά, τις μπριζόλες, τις σκούνες και τα μικρά, που άνεμοκατέβαιναν την Ασπρή και Μαύρη θάλασσα, που κοροφολογούσαν, σκάλα τη σκάλα, τη μεσοβρινή Ευρώπη και τη βορινή Αφρική και που έφεραν σωρό τους θησαυρούς, τ' ατίμητα δώρα, στις καπετανίες, τις ακριβοθινιές, τις θάλασσες που καρτερούσαν στο περιγιάλι. Το Γαλαξειδί ζούσε και πλούται και μεγάλωνε από το μόχθο και το διάφορο του νερού. Τη δόξα του και τον άφρανισμό του μάς έχουν διηγηθεί, και με το συγκινητικότερο τρόπο, πολλά βιβλία. Προέπει τιμητικά να ξεχωρίσει κανείς ανάμεσα τους το παλιό χειρόγραφο του Βυθίου του καλόγερου που ονομάζεται «Χρονικό του Γαλαξειδίου» και που το τύπωσε για πρώτη φορά ονομαστός παλαιογράφος γαλαξειδίτης (ο Κων) νος ο Σάβας, που πέθανε την πολλή ζωή του στις διδλιθές της Βενετίας, του Παρισιού και της άλλης Ευρώπης, ανασκαλεύοντας και φέρνοντας στο φως την πατρογονική παρακαταθήκη, και του Σπύρου του Βασιλείου του ζωγράφου τα «Γαλαξειδιώτικα καράβια» και της Εύας Βλάμη του «Γαλαξειδίου» και το «Σκελετόδρομο», όπου όμορφα ζωγραφίζεται ο άνισος πόλεμος του πανιού με τη δύναμη της μηχανής, με τη δύναμη του ατμού.

Έκει μέσα θα ιδεί τι πολιτεία ήταν το Γαλαξειδί και τι πολιτεία από μινε. Πόσο άλλαξαν οι καιροί κι' ερημώθηκαν τα πάντα. Κι' από την ανάγκη της ζωής κινημένοι οι παράτησαν και οι πιο πολλοί Γαλαξειδιώτες το Γαλαξειδί και ξενιτεύτηκαν και πρόκοψαν σε τόπους μακρινούς.

Και τώρα είναι μια σιωπηλή, μαρμαρινή πολιτεία το Γαλαξειδί γεμάτη μνήμη αρχοντιάς και ευγένειας ψυχής, ωστόσο. Καλοσπείρει τους και καλοσυνάτους ανθρώπους θα συναντήσει ο περαστικός εκεί πέρα, που θα του πουν με θλίψη για τα παλιά και θα του δείξουν με τρεμμένα δάχτυλα τον έρμο γιαλό και τα κατάλειστα μοναξιασμένα σπίτια. Γιατί το Γαλαξειδί δεν είναι μια χαλασμένη, άνοητη, αμνηστική πολιτεία. Πιο πολύ μπορεί ν' ατύν παρομοιάσει κανείς με κοπέλα που φέρει τα γιορτινά της, κ' έπεσε να κοιμηθεί κατάγιαλα κ' έγινε ο ύπνος της θάνατος και μή-που ανανιωνείται πιά και μήτε που σαλεύει. Πολλοί από τους Γαλαξειδιώτες που λείπουν στα ξένα δεν τ' ελκύονται τα δούδα πατρογονικά τους ν' αφανιστούν. Και τα

φροντίζουν, να είναι πάντα καλά διατηρημένα κι' ύστερα τ' αποδώσουν και τ' αφήνουν στη μοίρα τους. Κι' είναι τα πιο πολλά σαν έτοιμα να δεχτούν τον καλεσμένο ή τον άκαλεστο επισκέπτη. Και περιμένουν. Και περιμένουν. Και παγώνουν μέσα στην άνοητη. Και συλλογίζονται, μονοδιασμένα, μέσα στη σιωπή. Έτσι θλιβερά, είν' εκείνα τα σπύτια γεμάτα θύμηση, γεμάτα καιρό να τ' αντικρύξεις και να σου ραγίσει η καρδιά. Με τα σιδερόφρακτα παραθύρια τους, με τις βαριές αλλόθρες, με τα μαυρισμένα, μπαλκόνια, όπου, καμιά φορά, στέφει γλάστρα, θυμίζει τα λουλούδια τ' αλλοτινά. Και στα λιμάνια τα δύο δε σαλεύει πανί. Μονάχα μερικές νοηρές βαρκούλες σχεδιάζουν μορφές ειδυλλίων κάτω από το αναπάντεχο φως του χειμωνιάτικου ήλιου. Φτωχός και παρατημένος είναι ο τόπος, γεμάτος, ωστόσο, ανθηρά γεράματα. Έπλεσαν τα δαχτυλίδια, μένουν τα δάχτυλα. Τόπος, για ν' ησυχάζει ο απόμαχος θαλασσινός, για να συλλογίζεται τα περασμένα.

Και δεν είναι η μόνη πολιτεία, σε αυτή τη γη τη δική μας, με την τόσην ερημιά το Γαλαξειδί. Κι' άλλα λιμάνια άδειασαν κι' άλλα σπύτια πολλά απόμειναν ορφανά, με τις αλλαγές που έφεραν οι καιροί.

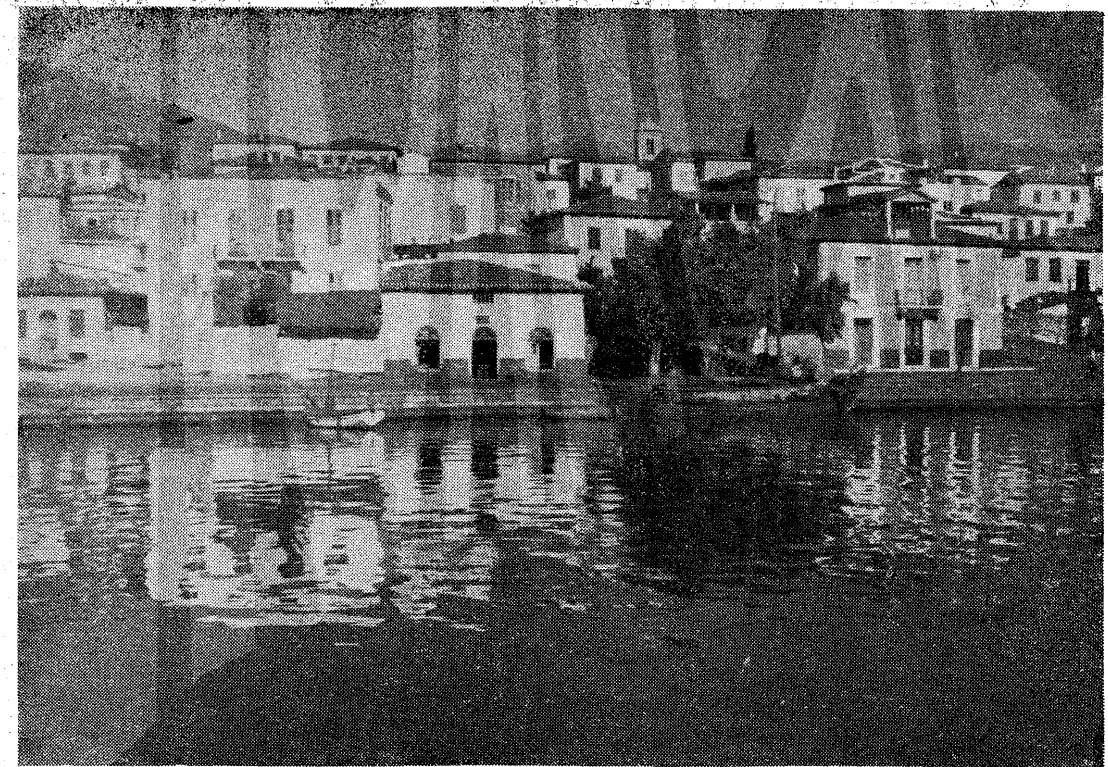
Προσμονή...

Της Κας ΚΩΣΤ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ένα χρόνο τώρα κατέβαινε ημερών στο λιμάνι και μετρούσε τα δεκά, να καράβια — «... δέκα, δεκά, είκοσι...» — έφυγε ένα! κλωτσάσε μέσα του μια ελπίδα. «Υστερα, δακάριρη η δομάδα το σκεφτότανε τουτό το ταξίδι το «επικουρικό» που το λυσάνε πρώτο από τάλλα — τ' έφερε στο νου του ένα και ξανά, έτρεμε μαζί του... τους καιρούς, τα μπουζάκια, το πούσι στα λιμάνια που θα ξεφύτρωνε. Σαν είχε πιά ξοδέψει μέσα του όλη την συγκίνηση που τούδωσε τουτό τ' αναπάντεχο ξεκίνημα του δεμένου ως τα χτες καραβιού, κατέβαινε ξανά στο λιμάνι να τα μετρήσει και να τα βρή πάλι ίδια — «έξω δεκαοκτώ, είκοσιδυό» και να γυρίσει πίσω άδειος. Σα νάχανε δώσει και την ψυχή του εκεί, σιμά της και σάπιζε τώρα και κείνη χαμένη ως το λαμό στο λιγδισμένο νερό.

Η μόνα του άνοθε κερδί στην εικόνα του άγιου — «... φανέρωσε και το δικό του καράβι...» έκλαιγε γονατιστή. «Ήτανε σίγουρη τουτό η απλή γυναίκα, πως ανάμεσα σ'τάλλα, ήτανε και το γιού της το πλεούμενο δεμένο — όπου νάτανε όμως...» Ακούγε θέβαια το γέρο της που μίλαγε για την «κρίση» κάθε βράδυ με το «μικρό» της (έτσι τον έλεγε ακόμα κι' άς είχε γυάλε ένα χρόνο τώρα τη σχολή και με θαυμάσιο καλό, κι' άς τότε φώναζαν οι φίλοι κι' ο ίδιος άδελφοί του στη σχολή «καπετανίου». Για κείνη ήτανε ο «μικρός» ο καλός της γιός ο Γιωργάκης). Λέγανε λοιπόν για την «κρίση» και για την αναδουλειά στα «ντόκ» και για το βένο κουδέρνο με τη σημαία του πρώτου σ' όλα τα λιμάνια, να σκεπάζει την «Ελληνική» — «πρέπει να φύγω πατέρα...» Έκλεινε κάθε βράδυ την κουβέντα το παιδί. Και κατέβαινε ασημέρια στο λιμάνι. «Έτρεξε παντού ο γέρος, όπου θυμότανε για γνωριμιές, για παλιά συντροφιάματα, για...» αναδουλειές που τις περνούσαν μαζί — παντού το ίδιο: «Θα κοιτάξουμε, θα δούμε, θα φροντίσουμε...» θά... θά...» — γύριζε σπίτι το βράδυ αποκαμωμένος με το στόμα πικρό φαρμάκι. Στένεψαν κιόλας τα πράγματα τελευταία — η γρηά είχε τσακιστή στη σκαλωσιά κι' ο γέρος έπεσε μια μέρα χωρίς μιλιά στο στρώμα. Και κείνος, ο «μικρός», ο χαϊδεμένος της μάνας του γιός, χλωμός, αδούριστος κι' απελπισμένος, ξεχούσε πιά να μετράει τα καράβια. — «Δεν έχει για μένα ο Θεός: Έσφιγγε σκληρά τις γραβιές του. Η μάνα του τον παρακαλούσε να μη βλαστημάει, τοβλέγει για τ'όποιον ποδός τη νύχτα. — «Καθάρ σου λέω τ'όποιον, δολοφόρο: «Σταυρός και άφρος από κύμα στα χέρια μου» — και σταυροκαπνίσανε. Έβαλε και τόμα μεγάλο σιδερωμά του — ότι οικονομία είχε, χρυσό μανουάκι στο έκκλησάκι τ' εφ' Γιώργη του Καβαλάρη. Άλυσε το καράβι του Άγιε μου — να γυρίσει και του παιδιού η τύχη και μάς των άνοιον να φέξει λίγο η μέρα...».

Κι' ο Άγιος — θες να την άκουσε της μήνυσε στον ύπνο της μήνυμα με νόημα: «Ένα καράβι, λέει, πρώτο μπόι, έφτάηλο, να στέκει εκεί, μπρο

(Φωτογρ. Κ. Βλάμη)

Σαν ξαναθυμούνται οι παλιοί

Της Δδος ΦΡ. Ι. ΤΣΑΜΗ

Όλοι οι Γαλαξειδιώτες είμεθα μέλη μιας κοινότητας με ιδιαίτερα αισθήματα, δική μας νοοτροπία, δικά μας έθιμα και παραδόσεις, στενούς δεσμούς.

Έκφρασις όλων αυτών, έκφρασις της ιδιαιτεράς αυτής κοινότητας είναι ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΜΑΣ! Να γιατί πρέπει να είμεθα μέλη του Συνδέσμου και να τον ενισχύουμε.

Γιατί είμεθα μέλη αυτής της καθαρής δικής μας κοινότητας όπου και αν ευρισκόμεθα γιατί τα υλικά και ήθικά συμφέροντά μας ως άτομου, πρέπει να είναι, πρέπει να γίνουν κοινά, ώστε να νωμένοι να τα διεκδικήσουμε και να τα φτάσουμε.

στα στην πόρτα της και να σκεπάζει ο ίσκιος του τη νύχτα και τη μέρα της».

Έπληρσε κείνη κλαίγοντας. Έτρεξε να το πει το γιού της, μα κείνος είχε φύγει ασημέρια. Είπε νάναψη τη φωτιά, να ψήσει ένα ζεστό το γέρο, μα πάλι, δίχως λόγο, στολιστική και περιμένε. Κι' άπάνω κεί στην ώρα, ήρθε ένα μικρό παιδόπουλο τρεχάτο. — «Ο γιός σου είναι στο μουράγιο πρόφτασε τον, φάγει με τον «Αητό» το μεσημέρι και μέστειλε να πάρω τα ρούχα του και σένα μαζί, να τότε χαιρετήσεις...».

Εκείνη στην αρχή είπε πως δεν θα μπορούσε να κλάψει ποτέ πιά, στη ζωή της, έτσι, που πέτρωναν τα δάκρυά του λαϊμού της — κι' ύστερα ήρε να κλαίει, και να φωνάζει πως δεν θα σταματήσει ποτέ, μέρες και νύχτες.

Ο γέρος της έδωσε το κομπολόι του να το τ' άδωσει. — «Έχει ξάγρυπνες νύχτες το ταξίδι» της είπε, και δυό φιλά στα μάτια του χωρίς μωροφιλαία ανάθει με το καλό...».

Γύρισε άργα στο σπίτι η γρηά. Σαν μπήκε μέσα ο γέρος την άκουσε. — «Έφυγε» ρώτησε μονάχα χωρίς να γυρίσει να την κοιτάξει.

«Έφυγε», είπε άπλά εκείνη — και κάθισε σε μια γωνιά να καταλάβει. Ήτανε δύσκολη μέρα η σημερινή — κόσμος πολλός στο λιμάνι, κι' ο γιός της γελαστός, ψηλός, να την γυρίζει με τους άλλους: «Μάνα, τοτός είναι ο Νίκος της Βαγγελίας, την θυμάσαι τη Βαγγελία, δεν είν' έτσι».

Την θυμότανε την Βαγγελία και τον άντρα της — Θεός σ'χαίρει — της τον πήρε η θάλασσα, τριών χρονών νύφη. Κι' ύστερα στον πόλεμο το έχασε και τον πρώτο της τον γιό η Βαγγελία ή έρημη, στο πρώτο του ταξίδι... Και τώρα και τοτός, τρίτος και τελευταίος... καθήκονε πως της έφυγε φωνή δυνατή, μα πάλι είδε το γιό της να μιλάει ήσυχα με τους άλλους και ήσυχασε. Το βράδυ σπύτι της έβαλε και θά φάναε και θά παρακαλούσε... Κι' άξαφνα ένωσε μια λαχτάρα κι' ένα καυμό στην καρδιά της, πρώτη φορά, — να γινότανε, λέει, να μπει εκείνη μονάχη της σ' ένα από κείνα τα δεμένα καράβια που στέκονταν άδίαφορα και περιφωνα, τόνα πλάι σ'άλλο στην άκρη του λιμανιού. Να μπει σ' ένα από δαύτα και να τ' άδωσει με τα χέρια της, τα ίδια, κι' ύστερα, να μπει σ'άλλο και στο παράλλο. Να τ' άδωσει όλα τα

Πλησίαζαν οι απόκριες. Ήταν ένα από τα χειμωνιάτικα βράδια που δεν θες νάχεις τίποτα καλύτερο από ένα ζεστό δωμάτιο και μια καλή συντροφιά. Κι' η μικρή παρέα είχε μαζευτεί στο μικρό δωμάτιο κοντά στο μαγκάλι και οικογενειακά. Σπρωγμένοι από την ίδια τη μοίρα, την ίδια επιτακτική ανάγκη της ζωής να δημιουργήσουν ένα καλύτερο και για το καλό των παιδιών τους είχαν αφήσει κάποιο δημοφιλές σπιτάκι και μια άγαπημένη πατρίδα για ναρκούν σε τουτό τ' αφοσιωμένο μέρος ξένοι ανάμεσα στους ξένους κυνηγώντας όλοι κάτι καλύτερο. Και πια χρόνια κύλησαν για να φέρουν στα μαλλιά τους λίγο χιόνι και να τους κάμουν αιώνιους νοσταλγούς κάποιου τόπου... Και να που τώρα η τύχη τ' έφερε δικας άπ' το ίδιο μέρος να θρηνούν στην ίδια γειτονιά. Η συζήτηση άρχισε άπ' τον καιρό για να συνεχισθεί με τα καθημερινά και να καταλήξει που αλλού... στο άγαπημένο θέμα.

Άλλαξε το καλούσαν οι μέρες. Απόκριες στην πατρίδα απόκριες στο Γαλαξειδί. Πολλός κόσμος θα φύγει και φέτος για την πατρίδα να γιορτάσει εκεί το κούλουμα άραγε θάχουν και φέτος επιτυχία όπως και πέρυσι; Μά η συντροφιά προτίμησε να μη σταθεί στα τωρινά αλλά να θυμώσει κάποια άλλα παλιά κούλουμα τότε που όλοι τους ήταν νέοι. Τότε που περίμεναν άκριως αυτές τις μέρες για να γνωρίσουν τ' αυτιά τους τραγουδία για να χορεύουν και να τραγουδήσουν, για να ξεφαντώσουν. Τότε που το ράδιο δεν είχε φθάσει σε τοτότη την άκρη κι' ο γλαξέζος θάπρεπε να προσμένει ένα γάμο ή μια λαμπρή (και πιο πολύ τις «Αποκριές» για να κουραστή χορεύοντες και τραγουδώντας. Κι' οι γυναίκες αυτές άκριως τις μέρες μπορούσαν έλευθερα να κατέβουν στην παραλία να χορεύουν κι' οι πιο θαρραλέες να μπουν στα καφενεία και με το χορό και την άμφισι τους να δώσουν

καράβια, να ξεκινήσουν μαζί και κείνα με τουτό δά το καράβι που της παίρνει το γιό της και εεύγει. Όλα μαζί ή κανένα, έτσι τάθελε κείνη το ταξίδι και το χωρισμό.

«Καλήν αντάμωση, Μάνα... Φίλα μου το γέρο...» άκουσε τη φωνή του παιδιού της. Μιά, δυό, τρεις φορές τα φίλια του πάνω στο πρόσωπό της περπάσανε σαν άγέρας — Ένα, δυό, τρία τα δεμένα καράβια στην άκρη του λιμανιού. Περπάσανε, άδειανά, σκεπασμένα, — την έπιασε μια άγρια νοσταλγία κι' ένα πείσμα σκληρό: «Δε θέλω πιά να σ' άθλω...» Χύμηξε άγρια η απελπισία της. «Δε θέλω, δε θέλω» φώναζε δυνατά.

«Τί έχεις;», ρώτησε ήσυχα ο γέρος άπ' το στρώμα.

«Τίποτο», έκανε κείνη βαρετά. Και γύρισε το πρόσωπό της στον Άγιο, βασανισμένο, έρημο μα θαρρετό: «Άδικον, είπα μονάχα. Και γύρισε στη δουλειά της...»

ΚΩΣΤΟΥΛΑ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

χρώμα στη γιορτή. Και τι προετοιμασία αλήθεια για ναχουν επιτυχία αυτές τις μέρες. Οι διοργανωτές της γιορτής χωρισμένοι σε ομάδες άγωνίζονται για το πώς θα παρουσιάσει το πιο γουστόζικο, το πιο επιτυχημένο και έντυπωσιακό θέαμα. Και τα κούλουμα κούλουσαν μέσα σ' ένα πανδαμόνιο χαρμό, κειφού, και σαν η νύχτα άρχισε να πέφτει όλοι καιρασμένοι έχοντας μεταμορφωθεί σε τέλειους παλιό ατσους κάποιου πολυπρόσωπου θιάσου αποδύρονται στα καφενεία για να συνεισίσουν το χορό και το γλέντι. Οι γυναίκες αυτή τη μέρα είχαν τιμητική θέσι, γλεντούσαν άπολάμβαναν το κάθε τι χωρίς ν' άδελρωθούν ή να μουτζουρωθούν έθιμο που το τηρούσαν και τηρούν αυστηρά. Άγνες χαρές, γιορτές που σου θυμίζουν γιορτές της Βενετίας και λίγο Ρωμαιοκάς χρόνους μα που έχουν περίσσεια το χρώμα το ελληνικό και το πνεύμα του Διονύσου. Έτσι κούλουσε η ζωή τον χειμώνα προς μένοντας τα Χριστούγεννα ή τις απόκριες και σαν έπαυσε η άνοιξη και το καλοκαίρι τότε παρέες — παρέες δόκληρες οικογενείες ξεκινούσαν για να πάν πάνω στον «Αγ Γιώργη» και να ζήσουν μια ζωή μάλλον πρωτόγονη με ξένοιαστη κι' εδυχημένη. Κι' η κουβέντα συνεχίστηκε σ' αυτό τον τόνο κι' έγώ άνάμεσα τους άμλλητη άκουα, ή μάλλον ρουφούσα τις άναμνήσεις τους και πιστεύω πως ήσαν στιγμές που τα ζήλεψα αυτά τα γεροντάκια γιατί είχαν ζήσει τέτοιες ξένοιαστες μέρες και κοπάλασα από που είχαν άντλήσει την αίσιοδοξία τους για τη ζωή. Η γειτονισμα σκηόθηκε να φύγει. «Αχ ήταν όμορφη η ζωή τότε ενώ τώρα...» είπε, έπειτα καληνύχτης και χάθηκε μέσα στη νύχτα.

Ενώ τώρα... αυτό το τώρα είμαστε μες σκεπτόμενοι, έμετις κι' η ζωή μας, μια ζωή γεμάτη άγανία κι' άδεσφιότητα. Έμετις είμαστε οι μοντέρνοι, οι πολιτισμένοι κι' οι γέροι, αυτοί που έζησαν μια κάπως πρωτόγονη ζωή. Μα άς τ' όμολογήσουμε ήρθαν στιγμές που έπιθυμήσαμε μ' όλο μας το είναι, που θα δίναμε πρόθυμα όλες μας τις άνέσεις για να ζήσουμε για λίγο τη ζωή που έζησαν, μια ζωή ξένοιαστη, έλευθερη κοντά στη φύση. Άραγε όταν θα φτάσουμε κι' έμετις στα χρόνια τους θάχουμε τέτοιες όμορφες άναμνήσεις να θυμάμαστε; Ποιός μπορεί να έέρη; Θά περπατούσαμε ίσως, για τις μεγάλες έπιτεύξεις της έποχής μας τις προόδους της έπιστήμης μα οι άναμνήσεις εκείνες που άπαλύνουν την ψυχή φοβάμαι πως θα μάς λείπουν.

ΦΡΟΣΩ ΤΣΑΜΗ

Δηλώσατε έγκαιρώς συμμετοχήν δια την πρώτην συνεστίασιν του Συνδέσμου μας.

Η ίκανοποιητική συμμετοχή μας για πρώτη φορά θα ενισχύσει το Δ.Σ., και θα τ' άθήσει εις διοργανώσιν τακτικών πατριωτικών συγκεντρώσεων δια την σύσφιξιν των δεσμών μας.

Μπορούμε να γίνουμε όλοι ευεργέται του ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ενισχύοντάς τον ήθικά και υλικά.

α) Καταβάλλοντες τακτικά τις συνδρομές μας.

β) Προσφέροντες πάσαν δωρεάν για όποιοδήποτε σκοπό, γιατί ο Σύνδεσμος κλείνει στην προοπτική του, στην ύπαρξη του όλους τους Γαλαξειδιωτικούς σκοπούς. Το σωματείο μας πρέπει να γίνη ισχυρό και μόνο έμετις μπορούμε να τ' άδωσουμε την δύναμιν.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΙΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Το Δ. Σ. μελετά την εξέυρεσιν τρόπου δι' έκτακτον οικονομικήν ενίσχυσιν του Συνδέσμου.

Πρός τούτοις, αφ' ενός κάμνει έκκλησιν προς όλους τους συμπολίτας όπως εξοφλούν τακτικώς τας συνδρομάς των (Συνδέσμου και εφημερίδος) και έγγραφούν ως μέλη του Συνδέσμου οι μη εισέτι έγγεγραμμένοι.

Αφ' ετέρου απέφασε την καθιέρωσιν μιάς έκτακτου μορφής, συνδρομής (είδος ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ) δια τους πλέον ευπόρους συμπολίτας. Η συνδρομή αυτή θα είναι θεαίως προαιρετική το ποσόν δε και ο τρόπος καταβολής της θα καθορισθούσιν συντόμως δια νέας αποφάσεως του Δ.Σ.

Κατ' αυτόν τον τρόπον επέρχε-

ται μία δίκαια κατανομή των υποχρεώσεων όλων μας έναντι του Συνδέσμου, αναλόγως της οικονομικής καταστάσεως εκάστου, της οποίας θεαίως καταστάσεως μαρτυρία θα είναι η δήλωσις των ιδίων ευπόρων προς το Δ.Σ., ότι δύνανται να μετάσχουν εις την έκτακτον αυτήν (ετήσιαν) ενίσχυσιν του Συνδέσμου.

Το Δ.Σ. ελπίζει ότι τόνον η έκκλησις δια τας τακτικές, όσον και η απόφασίς του δια τας έκτακτους (τιμητικές) συνδρομάς, θα τύχουν της δεούσης ανταποκρίσεως εκ μέρους όλων των Γαλαξειδίων.

25.000 δρχ. δωρεά εις την Κοινότητα Γαλαξειδίου υπό του Υπουργ. Έσωτερικών

Δημοσιεύομεν κατωτέρω επιτολήν του επί των Έσωτερικών Υπουργού προς τον βουλευτήν Φωκίδος κ. Δ. Λιανουλόπουλον.

Αθήναι τή 14.3.1960
Αριθ. Πρωτ. 2694

Αγαπητέ Κε Συνάδελφε,

Σας πληροφορώ ότι δι' αποφάσεώς μου ένεκρίνα την παροχήν δωρεάν οικονομικής ενίσχυσεως δραχμών 70.000 εις τον Δήμον Αμφίσσης, 30.000 εις την Κοινότητα Ιτέας, 25.000 εις εκάστην των Κοιν. ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ, Λιλαίας, Ποτιδανίας, Πενταπόλεως, 20.000 εις την Κοινότητα Έλαιώνος και 10.000 εις εκάστην των Κοινοτήτων: Καλοσκοπής, Άρτινίας, και Άνω Μουσούνιτης. Αι Κοινότητες Σκληρού και Κοντάκου ένισχυθήσαν προσφάτως.

Φιλικάτα
Κ. ΜΑΚΡΗΣ

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ

Της «Γαλαξειδιωτικής Ομάδος»

ΝΕΟΝ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΦΙΛΑΝΘΡ. ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Την 31ην Ιανουαρίου έγιναν αρχαιρεσίαι του Φιλανθρωπικού συλλόγου Γαλαξειδίου ο «Άγιος Παντελεήμων» προς ανάδειξιν νέου συμβουλίου.

Κατ' αὐτὰς ἐξελέγησαν αἱ κάτωθι Κυρίαι καὶ Δεσποινίδες:

Πρόεδρος Ἑλπίς Λατσούδη.
Γραμματεὺς Μαρία Μίχου.
Ταμίας Παναγιούλα Κούρνια.
Καὶ μέλη αἱ Κυρίαι:
Δέσποινα Δόνγκα
Μαρία Ἀναστίου.
Εὐσταθία Χονδρομυχάλη
Καὶ αἱ Δεσποινίδες.
Φωφὴ Τσάμη.
Ἑλένη Κασιδάκη
Ζωὴ Κωστέλλου

ΑΙ ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Τὸ ἐκκλησιαστικὸν συμβούλιον τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἀγίας Παρασκευῆς εὐχαριστεῖ θερμῶς τοὺς κάτωθι δωρητὰς καὶ τὴν ἐπισκευὴν τῆς ἐκκλησίας Ἀ-

γίας Παρασκευῆς καὶ τοῦ ἐξωκκλησιῶν Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου:

Δελοφύου Ἀνδρέα Βομποδιάννη
δρχ. 600
Γεώργιον Βασιλῆ δολ. 10 δρ. 300
Νικόλαον Μπεριστιάνον δρ. 100
Τάκην Μ. Ἀγγουρᾶ » 100
Ἰωάννην Μπεριστιάνον » 100
Παρασκευούλα Φ. Ἀνδρεοπούλου » 150
Γεώργιον Γ. Μακρῆ » 50
Πολύμερον Παναγόπουλον » 50
Εὐθύμιον Κουτσουλέρη » 50
Φρόσω Παπανικολάου » 50
Φανή Δόγκα » 50
Ἀστέρω Βιένη » 20

Ἐπίσης καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐνορίται προσέφεραν τὸν ὅλον τὸν διὰ τὸ ἐκκλησιαστικὸν συμβούλιον, τὸ ὁποῖον χρῆζει ἐπισκευῆς, διότι κινδυνεύει νὰ πέσῃ καὶ θὰ ἦτο ἐκτὸς ἔργον ἂν τὸ παραδειγμὰ των ἐμμοδύνητο καὶ ἄλλοι συμπολίται διὰ νὰ σωθῇ τὸ τὸσον γραφικὸν μὲς ἐκκλησιαστικὸν ποὺ εἶναι ἕνα ὡραῖο στέλλισμα διὰ τὸ Γαλα-

ΦΙΛΙΚΟΙ ΔΕΣΜΟΙ ΚΕΡΚΥΡΑΣ - ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ ΠΡΟ 2.500 ΕΤΩΝ

Ὡς μᾶς γράφει ἀπὸ τὸ Γαλαξείδι ὁ συμπολίτης κ. Ἀθαν. Α. Μπομπογιάννης, ὁδισιὸς τοῦ κ. Ἰσιδ. Σιδηροπούλου ὡς Νομάρχου Κερκύρας δημουργεῖ μίαν συμβολικὴν σύμπτασιν, ἣ ὅποια συνδέει τὸ σημερινὸ Γαλαξείδι μετὰ τὴν παλαιὰν Οἰανθὴν.

Πράγματι τὸ εὐρισκόμενον εἰς Κέρκυραν μνημεῖον τοῦ Μενεκράτους (5ας π.Χ. αἰών) ἀποδεικνύει τὰς σχέσεις Οἰανθῆς καὶ Κερκύρας πρὸ 2.500 περίπου ἐτῶν.

Ὁ Μενεκράτης ἦτο πρόεδρος τῆς Οἰανθῆς εἰς τὴν Κέρκυραν, τὸσον δὲ ἠγαπήθη ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς νήσου, ὥστε μετὰ τὸν πνιγμὸν τοῦ ἐκτίσαν πρὸς τιμὴν τοῦ τοῦ μνημεῖον αὐτό.

Ἐξ ἄλλου εἰς Γαλαξείδιον ὑπάρχει καὶ προτομή τοῦ ἐκ Κερκύρας ἀντιπλοῦρχου Β. Ν. Γερ. Ζαχίου ἱδρυτοῦ τοῦ Ναυτ. Ἀπομαχικοῦ Ταμείου.

Αὐτοὺς τοὺς παλαιούς καὶ προσφάτους δεσμούς των δύο πόλεων, εἶναι δέδοται ὅτι θὰ καλλιεργήσῃ ὁ καθ' ἑκά ἑκαστος καὶ τοῦ Γαλαξειδίου εἰς Κέρκυραν κ. Σιδηροπούλου ὥστε οἱ ἀπὸ γαυοὶ των παλαιῶν φίλων των προγόνων μας, νὰ γίνωσι σήμερον καὶ δικαί μας φίλοι.

Μαζὶ μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὸ γενικὸν ἔργον των ὅποιαν εὐχόμεθα εὐκρινῶς εἰς τὸν κ. Σιδηροπούλου, εὐχόμεθα καὶ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν των πιθανῶν προσπαθειῶν των πρὸς ἀναδείξιν των ἐκ παραδόσεως φιλικῶν δεσμών μας μετὰ τοὺς ἀγαπητοὺς καὶ εὐγενεῖς Κερκυραίους.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ

Αριθ. πρωτ. 1821)59

Ανακοινώσις

Φέρομεν εἰς γνώσιν των ἐνδιαφερομένων συμπολιτῶν μας, ὅτι συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 150)1959 ἔγκυκλιον Διαταγῆν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης, τὸ Συμβούλιον Ἐπιλογῆς Ὀπλιτῶν Ἀρτίστῶν, θὰ δεχθῇ πρὸς ἐξέτασιν τὰς υποχρεώσεως πρὸς παρουσίαν στρατευομένων των κλάσεων 1961 καὶ 1962 ἡτοὺς τοὺς γεννηθέντας κατὰ τὰ ἐπὶ 1940 καὶ 1941.

Οἱ ἐκ τῆς ἡμετέρας Κοινότητος κατὰ τὸν ὅρον 7. π.μ.

Οἱ στρατεύσιμοι ὑποχρεοῦνται ἕνα μῆνα πρὸ τῆς παρουσίας των εἰς τὸ Σ.Ε.Ο. νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των πρὸς λήψιν θεαίως ἀποφατικῆς διὰ τὴν ἐξέτασιν των εἰς τὸ Σ.Ε.Ο.

Κατὰ τὴν παρουσίαν των εἰς τὸ Σ.Ε.Ο. οἱ στρατεύσιμοι θὰ φέρωσι μετ' ἑαυτῶν τὰ κάτωθι:

α) Δελτίον ταυτότητος.
β) Δύο μικρὰς φωτογραφίας διαστάσεων 0,3X0,4.
γ) Βεβαίωσιν τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς τοῦ τόπου διαμονῆς των.
δ) Ἀποδεικτικὸν γραμματικῶν γνώσεων, τέχνης ἢ επαγγελματικῶν των ἐφ' ὅσων κέκτηνται τοιαῦτα.

Οὐδεὶς στρατεύσιμος θὰ γίνετα δεκτὸς ἐάν δὲν προσκομίσῃ τὰ ἀνωτέρω δικαιολογητικὰ θεωρούμενος ὡς οὐδὲν παρουσιασθεὶς.

Οἱ καταγόμενοι ἐκ ξένων περιφερειῶν στρατεύσιμοι καὶ διαμένοντες εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τοῦ Νομοῦ Φωκίδος θὰ παρουσιασθῶσι μετὰ των στρατευομένων τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος διαμονῆς των φέροντες ἐπὶ πλέον των ἀνωτέρω δικαιολογητικῶν καὶ τὰ κάτωθι προσέτι δικαιολογητικά.

α) Ἀντίγραφον φύλλου μῆτρώου τοῦ Στρατολογικοῦ Κραφείου εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκουσιν (τύπου Α) καὶ

β) Βεβαίωσιν τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς περὶ τῆς οἰκείας διαμονῆς των.

Οἱ αἰτιώμενοι πάθῃν ἔχουσιν ἀνάγκην εἰδικῆς ἐξετάσεως, δύνανται ἂν μῆνα πρὸ τῆς παρουσίας των εἰς τὸ Σ.Ε.Ο. πρὸς ἐξέτασιν τῆς σωματικῆς των ἰκανότητος νὰ προσέρχωνται εἰς τὰ πλησιέστερα στρατιωτικὰ Νοσοκομεῖα τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των, ὅτινα ἐνεργούσι πληρῆ ἐξέτασιν πρὸς διαπίστασιν τῆς παθήσεως των δι' ὧν των κλινικῶν καὶ ἐργαστηριακῶν μέσων.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως τῶν μετὰ φωτογραφίας τῶς ἐξετασθέντων ν' ἀποστέλλεται παρὰ τοῦ Στρα-

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ "ΟΙΑΝΘΗΝ,"

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

Τὴν 14ην Φεβρουαρίου 1960 ἡμέραν Κυριακὴν τὰ μέλη τῆς Ἀδελφότητος «ΟΙΑΝΘΗ» συνήλθαν εἰς Γεν. Συνέλευσιν εἰς τὴν Αἴθουσαν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου.

Κατ' αὐτὴν ἠκούσθη ὁμιλία ἀπὸ μαγνητόφωνο τοῦ ἐν Κολοράδο διαμένοντος μέλους κ. Ἰωάννου Μιχοπούλου. Ἀφ' οὗ ἐχαιρέτησε καὶ συνεχάρη τὰ μέλη διὰ τὴν ἀξιοθαύμαστον ἐργασίαν εἰς τοὺς κόλπους τῆς «ΟΙΑΝΘΗΣ» ἀνέπτυξε παραλλήλως μετὰ τὴν δράσιν τῆς Ἀδελφότητος, καὶ τὰ προβλήματα τῆς Γαλαξειδιωτικῆς κινήσεως. Ἀνέφερε τὰς ἐντυπώσεις του ἀπὸ τὸ τελευταῖον ταξίδιον του εἰς τὴν ἰδιαιτέραν Πατρίδα μας. Τὸ Γαλαξείδι μας, μετὰ τὴν φυσικὴν του καλλονέαν, τὰ καθαρά γαλανὰ νερά τῆς ὥραιας ἀκρογιαλίας του, τὴν μυροδόλο ἀτμόσφαιραν, τὸ ἀθάνατο πνεῦμα, τὴν ἱστορικὴν του ἀξία κ.λ.π., ἀποτελοῦν καὶ δίδουν μεγάλαν δυνατότητα πρὸς ἀνάπτυξιν Τουριστικῆς κινήσεως.

Ὅλοι μας ἔχομεν ὑποχρεώσιν νὰ ἐντείνωμεν τὰς προσπάθειάς μας πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν, προτείνει δὲ ὀρισμένας πρακτικὰς ἐκδηλώσεις.

Νὰ δημιουργηθοῦν τουριστικὰ συνέργεια (Ἐπιτροπαί) εἰς τὰ

δύο σωματεῖα. Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς «ΟΙΑΝΘΗΣ» ν' ἀποτελῇ τὴν κατευθυντήριον ἐπιτροπὴν, ἐξέυρεσις τρόπου προπαγάνδας, προγραμμάτων κ.λ.π., Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συνδέσμου ν' ἀποτελῇ τὸ ἐκτελεστικὸν ὄργανον ποὺ θὰ εὕρισκῃ τοὺς τρόπους πρὸς ἐφαρμογὴν των ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς τῆς «ΟΙΑΝΘΗΣ». Πρέπει νὰ ἀξιοποιήσωμεν τὰς ἐορταστικὰς ἐκδηλώσεις τοῦ τόπου μας (Ἀπόκρεω, Κούλουμα, Πάσχα) καὶ πρὸς τὰ ἐκεῖ νὰ στρέψωμεν τὴν δράσιν μας πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς τουριστικῆς Κινήσεως τοῦ Γαλαξειδίου.

Γενικὰ ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Ι. Μιχοπούλου, ποὺ προέβησε μεγάλη ἐντύπωσις μετὰ τῶν μελῶν, ἀνέφερε, σὲ πρακτικὰς συμβουλὰς ποὺ ἀποτελοῦν τὴν βάση δι' ἕνα δημιουργικὸ πρόγραμμα τῆς Ἀδελφότητος «ΟΙΑΝΘΗ» καὶ μεγαλυτέρου ἐνδιαφέροντος των ἐν Ἑλλάδι Γαλαξειδιωτῶν διὰ τὴν ἰδιαιτέραν Πατρίδα.

Κατόπιν ἐγένετο προβολὴ ἐγχρώμου κινηματογραφικῆς ταινίας τοῦ Γαλαξειδίου μὲν σχετικὴν εἰσήγησιν τοῦ Γεν. Γραμματέως κ. Γ. Π. Βαράτου.

Ὁ κ. Ζαχαρόπουλος ὁμίλησε μετὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα ἀφ' οὗ ἀνέφερε τὰς ἐντυπώσεις του ἀπὸ τὸ τελευταῖον ταξίδιον του εἰς τὴν ἰδιαιτέραν μας πατρίδα. Κατόπιν διαλογικῆς συζητήσεως ἐγένον προτάσεις. Ὁ κ. Ι. Καραλιώτης προτείνει, ὅπως ἔλθωμε ἀρωγοί, ἔστω καὶ διὰ προσωπικῶν δωρεῶν πρὸς κατασκευὴν ἔργων εἰς τὸ Γαλαξείδι. Κατόπιν ὁ Γεν. Γραμματεὺς ὁμίλησε πρὸς τὴν Γεν. Συνέλευσιν, ἀνακοινώσας τὴν ἀπόφασιν ὅπως εἰς τὰς ἐρχόμενας ἐκλογὰς τοῦ Νοεμβρίου 1960, μὴ ἐπαυκλεγῇ καθ' ὅτι ἡ πρότασις του πρὸ δύο ἐτῶν, ὅπως παραιτηθῇ εἰς ἀκόμῃ ἐν ἰσχύει. Τὸν ἐρχόμενον Νοέμβριον 1960 συμπληρῶναι τακτικὴν ὀκταετηρίαν θητείας καὶ ἐργασίαν καὶ εἶναι καιρὸς ὅπως ἐξευρεθῇ καὶ ἄλλο κατάλληλον μέλος διὰ τὴν θέσιν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ζητεῖ τὴν ἐγκρίσιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως διὰ τὴν ἀπουσίαν του ὅπου θὰ ἐπισκεφθῇ ἀπὸ τὸν Μάρτιον τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ Γαλαξείδι, ὅπως ἀντικατασταθῇ στὰ καθήκοντα του πλήρως ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Γραμματέως κ. Ἠλία Καμμένου. Κατόπιν προτάσεων των μελῶν ὁ Γεν. Γραμματεὺς κ. Γεώργιος Π. Βαράτος ὀρίζεται καὶ ἐξουσιοδοτεῖται, ὅπως κατὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι διαμονὴν του, ἔχων τὸν τίτλον καὶ τὸν Γεν. Ἀντιπροσώπου τῆς Ἀδελφότητος ἔλθῃ ἐπίσημως εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοὺς ἀρμόδιους καὶ ὁμιλῇ ἐξ ὀνόματος τῆς «ΟΙΑΝΘΗΣ» καὶ ἐξετάσῃ τὴν ὅλην κατάστασιν, καὶ δι' ἐκθέσεων λεπτομερῶν πληροφορήσῃ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν του ἐπὶ ὧν των προβλημάτων, δυνατοτήτων κ.λ.π. τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος καὶ τῆς Γαλαξειδιωτικῆς Κινήσεως. Οὐδεμία ἀπόφασις λαμβάνεται ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος, οὐτὲ ὑπὸ τοῦ Γεν. Γραμματέως καὶ Γεν. Ἀντιπροσώπου κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ταξιδίου του, σχετικὰ μετὰ ἀρωγὰς πρὸς τὸ Γαλαξείδι.

Παρακαλοῦνται δὲ ὑπὸ των μελῶν τῆς Ἀδελφότητος οἱ ἐν Ἑλλάδι ἀρμόδιοι τῆς Γαλαξειδιωτικῆς κινήσεως, ὅπως παράσχουν καθὲς δυνατὴν βοήθειαν, πρὸς τὸν κ. Γεώργιον Π. Βαράτον διὰ τὴν πλήρη ἀντικειμενικὴν ἐξέτασιν των ζητημάτων τοῦ Γαλαξειδιωτισμοῦ.

Ἡ Γεν. Συνέλευσις νύχθη «καλὸ ταξίδι» καὶ πλήρῃ ἐπιτυχίᾳ τῆς ἀποστολῆς του, πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα. Προσεφέρθησαν μετὰ ποτὰ καὶ μεζεδοκίαι, καὶ ἡ συγκέντρωσις διελύθη, καὶ ὅπαντες ἀπερχόμενοι ἐξέφρασαν τὸν ἐνθουσιασμόν των, διὰ τὰς τοιαύτου εἰδους ἀποδοτικὰς γαλαξειδιωτικὰς συγκεντρώσεις, ἐλπίζοντες ὅπως πυκνωθῶν ἀκόμῃ περισσώτερον αὐταί.

Γ. Π. Β.